BAYAN YANI

82

Binali Yıldırım; Evlenmek İsteyen Yaşlı Amcaların Taleplerinin Yerine Getirilmesi İçin Kadınlara Yapılan Yardımlara Dikkat Çekti!..

KASIM-ARALIK 2018 / 11 - 9 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL.

KAPAK KONUSU

Barış bildirisine imza atan akademisyenler ihraç edildi... Erdoğan: "Türkiye'nin nasıl oluyor da dünyanın en büyük 500 üniversitesi arasında esamesi okunmuyor" diye sordu.

Mersin Üniversitesi'nde tuhaf atamalar... Denizcilik Fakültesi'ne kadın doğum uzmanı, Güzel Sanatlar Fakültesi'ne enfeksiyon hastalıkları uzmanı Dekan...

Kendisi 46 yaşında erken emekli olan Erdoğan'ın görüşü doğrultusunda AKP'nin oylarıyla emeklilikte yaşa takılanlara ilişkin önerge reddedildi.

Andımız'ı yürürlükten kaldıran düzenlemeyi iptal eden Danıştay'a çatan Erdoğan "Yargıdan müsaade alacaksak, ben bu makamda oturmayayım" dedi...

LAN BAK HALA!..

ANDIMIZ'I YİNE ŞEYETSEK DİYORU...

DANIŞTAY

SAYIŞTAY

AYM

Trump, Kaşıkçı cinayeti için "Tarihin en kötü örtbas girişimlerinden biri, tam bir fiyasko" dedi.

YAVRUM BEN SANA KATİL OLAMAZSIN DEMEDİM; 'Bİ AMERİKA OLAMAZSIN' DEDİM...

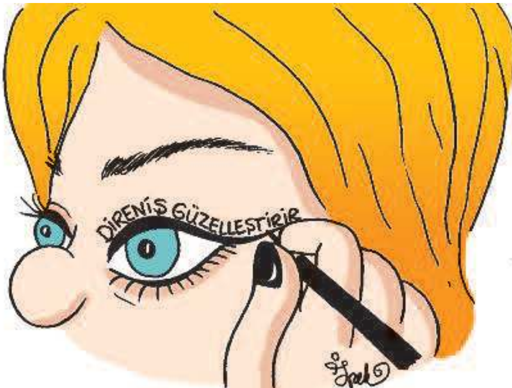
Erdoğan ekonomik kurtuluş savaşı veriyoruz dedi...

Türkiye'de her 10 kişiden 9'u, kendini beğeniyor...

Flormar işçileri direniyor!

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu
raziyeicoglu@gmail.com

- Elimi sallasam **EX**'lisi...
- **EX**tranet isimli bir internet sağlayıcısından telefonuma mesaj gelince ödüm koptu. Net ve sınırsız bağlanacağım bir **EX** düşüne-miyorum bile...

Extranet

- Ufak tefek ayrılıklarınızda bir çocuk gibi ağlayan **EX**'in ömür boyu sana sadık kalacağını bildiğini sanırsın ya, işte öyle birşey..

EX OLDU!

- Ölüp de şöyle bir dinlenesim var ama ardımdan **"EX oldu"** damgası vuracaklar diye ölemiyorum bile..
- **EX**'lerin acıtabildikleri, aldattıkları kadardır…
- Sanal sosyal sayfalarda birileri tarafından engellenmiş olduğumu fark ettiğimde, **"Niye ki? O kişi için bu kadar önemli miyim Acaba?"** diye düşününce hemen sanal arkadaş listemdeki EX'lerin engellerini kaldırdım.
- Kasım'da aşk aşkadır, Kasım'da boşanma başkadır. Lâkin **EX'TenTRİK** önerim, sobalar kurulurken, kombi bakım yapılırken, yorganlar çıkarılırken boşanılmamalıdır. İnsanın kafasının içinde sorular üşüyor...

- Bir türlü sigarayı bırakamayan EX, **"Sigara mı, Ben mi?"** diye sorduğumda da **"sigara"** demişti Ve çok kıymetli kravatlarına çıngı sıçrayınca önce sigarayı, sonra beni bıraktı.

- Tasalandıran ayrılıklar değil, EX'lerin tastamam kendisidir…
- Devletin sitesinden Alt – Üst soy bilgisi soyumu sorgulamaz olaydım. Alt soyum yok. Ağacın 6. dalında Babasının Annesi isim soyad tekrarım ve sadece birkaç satır üst soy var.12. dalda **Kendisi** olarak yer almışım ve alış o kalış, bitiyor listem. Ruhen altüst olup şok değil, benden sonra Soy **EX-oğlu** olarak devam edemeyecek ihyası ile ebediyen yok oldum...

Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü
Alt-Üst Soy Bilgisi Sorgulama

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
NÜFUS VE VATANDAŞLIK İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
ALT ÜST SOY BELGESİ

6	K	Babasının Annesi	RAZİYE	İÇOĞLU
12	K	Kendisi	RAZİYE	İÇOĞLU

- EX gittikten sonraki ilk apartman toplantısında bina sakinleri arasında EX'e **"Şerreeefsiz.!"** diye haykıran adam, EX'ten kısa bir zaman sonra, diğer sakinler tarafından **"zaten çok coşkulu Şerefsiz deyişinden belliydi"** tespitiyle binadaki ikinci şerefsiz ünvanını alarak, **Şerefli İkincilik** mertebesine nail oldu…
- EX ile geçirdiğin o kötü günler seni sen yapar..
- Müzik çalarımda nostaljik bir parça **"Sevmek bir ömür sürer, sevişmek bir dakika….lalaalla "**çalarken kalem elden kâğıda düşüyor. EX'i sevmek bir ömür sürecekti, EX bir dakikada başkasıyla sevişerek aldattı gitti.

- **"Aslında hayatı güzel yapan yaşadıklarımıza nasıl baktığımızdır"** diyen psikologla psikolojimizi toparlaya duralım, biz hayata güzel bakarken, o çirkin EX'ler güzellere bakıp gittiler…

EX'lerin Evlensel Meseleleri

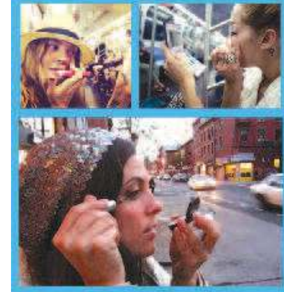
Bir kamu spotu kapsamında , Soba, Baca ihmali değil, belki de her şeyden önce çok kereler başka sebeplerden ihmalkâr EX koca öldürür.

PAPARAZZİYE LİNK TEPİK

Kadın Yanım…

- Bu dar gelirle, bütün kıyafetlerimiz nasıl oluyor da bedenimize dar geliyor Acaba? Anlayabilmiş değilim...
- Gün içinde çok sık şahit olduğum, sokakta, dolmuşta, otobüste, tramvayda, metroda,vapurda telefonla randevulaştıktan sonra makyaj yapan kadın sadece belli bir zümreye güzel görünmek istiyor, sanırım ki sokaktaki diğerlerine nasıl göründüğünün hiçbir önemi yok onun için...

- Herhalde en büyük başarısızlık başarmayı bırakmaktır…
- Bayan kuaföründe rast geldiğim bir muhabbette, **"Tek bir sorunumuz var"** deyince kuaför arkadaşı **"gelin başı"** dedi heyecanla. Hal öyle ki, bir sorunla karşısına gelinince herkes kendi mesleğinden akıl verebilir ancak. Zaten kendisine mesleği için gelindiğini sanır menfaat dünyasından ötürü…
- Genelde ecnebilerde rastlansa da, istisnalar kaideleri bozabilir ki, anne evden gidince, kahvaltı, portakal suyu vs.. en mükemmelinden evin babası çocuklara bakar… Bizim aile yapımızda anne evden gidince evin kızı yaşı kaç olursa olsun, ilkokul, ana okulu çağında bile olsa evdekilere o bakar, ne yazıktır ki bakmasa da zorla baktırılır…
- **Sokak Tepik…** Bir şey sormak için dükkânına girdiğim, telefoncu **"şarz"** diyor. Müşteri **"şarj"** diyor.. Telefoncu; "Ben verdim bu telefonun şarzını".. müşteri; "Siz mi verdiniz bu telefonun şarjını", telefoncu; "hı hı o telefonu getirmişti şarzını bulabilir misin diye?" şeklinde kıyasıya bir muhabbet gelişiyor ve hiç biri yanılıp da birinden etkilenip o birinin dediği gibi söylemiyor. Neticede ne soracağımı da unuttum zaten…
- **Kent Tepik…** Kentsele dönüşmüşüz ki, **çay içme manzarası** da değişmiş. Metropolün en yüksek binasından aşağı kuş bakışı bakarak sevgiliyle bir şeyler içmek romantizm olmuş…

- **İnsan Tepik… "Yaşlanıyorum galiba"** diyorsan, karşılaştığın herkesin aksini söyleyerek **"çok iyi görünüyorsun"** dediği bir muhabbete erişmişsen, artık hakikaten de yaşlanmışsın demektir...

İNDİRİM GÜNLERİ

- İndirime en güzeli Saime Teyze'nlen gidicen Sıdıka. Bi kere kadın iri. Koç başı misali kalabalığın arasına daldı mı milleti çil yavrusu gibi dağıtıyo. Onu yanımıza alırsak indirimli mal kapmada bir sıfır önde oluruz. Hiç unutmam kendisi pazarda bin kişilik tezgahın önüne dalıp bir cırmak, bir dirsek dahi yemeden ikimize de on liraya defolu nevresim takımı kapmış bir insan...

- İrilik işe yarıyosa ben de hem boydan hem basenden avantajlıyım. Sen para verip beni tek başıma gönder, dükkanı alıp geliyim, ehe...

- Hadi ordan salak. Sen bırak mal kapışmayı, elin karılarına üstündeki başındakini bırakır da çıkarsın o dükkanlardan... Eğriye eğri, doğruya doğru Sıdıka. Yuvası için çarpışan acar bir ev hanımı olamadın sen. Nasıl olduysa, okutmamamıza rağmen entel bir kız oldun.

- Ay çok özür dilerim. Keşke olmayaydım ben...

- Bak işte tam da bu. Elin karısı indirimli kazağı "Canım, önce ben gördüm yalnız" diyip elinden yolarak kaparken sen anca, "Oh çok pardon" filan dersin. Sunum yapıcak kocişin filan da olmayınca tabi, hepten bööle ezik büzük bi şey oldun çıktın. Az yırtıcı olucan Sıdıka. Kociş kısmısı da sever yırtıcı hanımı...

- Niyeymiş? Memlekette maliyetine teleskop satan bi dükkan olsa mesela, ben de kapışmak için kendime göre bazı bir takım cadılıklar yaparım.

- Lan kocişi olan kadın teleskopla uzaya bakıcak da naapıcak? Oturur, burnunun dibine, çoluk çocuğuna beyine felan bakar.

- Ne biliyoruz? Belki komşularla toplaşıp "Canım bak, Mars... " filan diye eğlenicekler. Olamaz mı?

- Alay geçme insanla Sıdıka.

- Canım pardon. Ehe...

- Canını ciğerinden doğru sökerim senin cadaloz. Hakikatleri söylüyorum tabi, cevap veremiyosun, ondan böyle hakara kukara yapıyosun anneye. Yalan mı, pazarlık felan da beceremiyosun sen hiç.

- Barkodla mı pazarlık edicem? Öyle çekişe çekişe pazarlık edebileceğin küçük esnaf kalmadı ki. Her yer bakla bakla market zinciri. Herif deterjana 44.99 diye barkodlu etiket koyuyo sen de götürüp kasaya ödüyosun. Kasiyer kızcağızla mı çekişiyim?

- Öyle diyosun da, eden elektronik ortamlarla da pazarlık ediyo Sıdıka. Misal Goncagül Teyzen, günde en az dört çağrı merkeziyle çataçat pazarlık yapar. Bu kablolu televizyonları, cep telefonlarını felan "kapattırıcam" deyince, bir süre sonra, o ana kadar hiç duymadığın şurup sesli bir kız geri arayıp "Neden kapattırdığınızı öğranabilır mıyım teyzacığım" diyo. İşte o dakkadan sonra Goncagül Teyzen ziv ziv ziv bir pazarlık ediyo, ne indirimler, ne iadeler, ne ücretsiz paket yükseltmeler...

- Tamam da, Goncagül Teyze özel bir insan. Eskiden esnaf arasında "Dükkan Göçüren" diye lakabı olduğunu unutmayalım. Kafayı taktığı esnafla yıllarca pazarlık ederdi. Kaç kişi "yeter artık hanım" diyerek bedava buzdolabı, halı filan verdi kendisine. Doğrusu, kimse onunla bir olamaz. Bu gün eğer küçük esnaf bittiyse bunda en az vahşi neo liberal ekonomi kadar, Goncagül Teyzenin de sorumluluğu var.

- Bırak şimdi... Eziğim, ev hanımlığı konusunda kabiliyetsizim demiyo da, yok efendim küçük esnaf bitmiş, vay Goncagül dükkan göçürenmiş, yok teleskopmuş bilmemneymiş....

- Teleskop kırmızı çizgimdir.

- Gerizekâlı...

* * *

- Senin elinin ayarına tüküreyim Sıdıka...

- Naapiyim "kabiliyetsiz" filan diye o kadar çok ezikledin ki insanı, bir an için kendimi kaybettim. Yoksa benim indirimli kirpik kıvırıcısıyla ne işim olur? Resmen doldurdun beni anne ya...

- Bir iki motive edici konuşma yaptım evet ama "Git de elin karılarıyla güreş tut, mağazanın camını çerçevesini indir" demedim.

- Yanlışlıkla oldu, aynı indirimli kirpik kıvırıcısını arzulayan kadınla beraber vitrine doğru devrildik öyle...

- İyi halt ettiniz eşşek. İndirimli kozmetik alıcaz derken, kimbilir kaç bin liraya bi tane dandik kirpik kıvırıcı almış olduk. Kaç paradır kız o cam çerçeve?

- Bilmiyorum ki. Nüfus kağıdımla beraber evin adresini yazıp verdim, "faturayı eve yollıycaz" dediler. Ödiycez alıcaz işte nüfus kağıdımı.

- Eve gitmiyelim o zaman Sıdıka. Direk Sinop'a gidelim, babanın siniri yatışınca döneriz.

- E ama nüfus kağıdım?

- Uzun süredir seni nüfusumuzdan sildirmek istiyoduk zaten Sıdıka... Canım, bakar mısın, Esenler Otogarı'na nası gidebiliriz acaba?

Antidepresan

feyhan güver

CİNSİYETÇİLİĞİN EN MİNNOŞ HALİ "KORUMACI CİNSİYETÇİLİK"

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Yazının sonunda yazacağım cümleyi başında yazmış oluyorum ama, böyle başlamak gerektiğini düşündüm. Affınıza sığınarak, bir uyarı diyelim buna. Erkeklerin kadınları yüceltmesine temkinli yaklaşmalı. Kapıları açılan, sürekli övülen, saçına başına iltifat alan kadınlar pek mutlu olurlar bundan. Ayrıca hangimizin hoşuna gitmez ki, beğenilmek insana pek iyi gelir. Ancak yine de zaman zaman anlamlandıramadığımız bir rahatsızlık da duyarız bundan. O zaman şu soruyu soralım; böyle davranabilen erkekler gerçekten kadınların değerli olduklarını düşündükleri ve yücelttikleri için mi böyle davranıyorlar? Sosyal psikoloji güzel tanımlamış. Bu çelişik duygulu cinsiyetçilik türlerinden biridir; cinsiyetçiliğin korumacı olanıdır.

Sosyal psikologlar Peter Glicke ve Susan Fiske*, yayınladıkları bir makalede ***"çelişik duygulu cinsiyetçilik"***ten söz ederler. Bu iki bilim insanı bildiğimiz cinsiyetçiliği analiz etmişler, çelişik duygulu cinsiyetçiliğin iki alt alanı bulunduğunu saptamışlardır. Bunlar, (I) düşmanca cinsiyetçilik ve (II) korumacı cinsiyetçiliktir. Düşmanca cinsiyetçilik, kadınların erkeklerden daha zayıf ve değersiz varlıklar olduğunu savunan, en çok bildiğimiz cinsiyetçilik türüdür. Korumacı cinsiyetçiliğin ise, çoğu kadın ve erkeğin farketmedikleri bir cinsiyetçilik türü olduğunu belirtilmektedirler. Korumacı cinsiyetçilik, erkek egemenliğinin sevecen, övgü dolu -beyefendi/ centilmen-görünümüdür. Ve çoğu kadın, bunu onur verici olarak algılamaktadır. Korumacı cinsiyetçiliğin, ben buna kadırıkçı(!) da diyorum, üç alt kategorisi vardır;

Korumacılığa dayanan: Kadınlar, çiçektir, minnoştur, incedir, zariftir erkekler tarafından korunup kollanmalıdırlar.

Tamamlayıcı cinsiyet farklılıklarına dayanan: Kadınlar üstündür, erkeklerde olmayan ahlaki duyarlılık, analık vs. gibi farklı özellikleri vardır.

Yakınlığa dayanan: Kadınların, erkeklerin duygusal ihtiyaçlarını karşılayacak gücü vardır.

Kadınlar, düşmanca cinsiyetçiliğe doğal olarak erkeklerden daha çok tepki gösterirler; korumacı cinsiyetçiliği ise, farkında olmadan erkeklerden daha çok desteklemektedirler. Korumacı cinsiyetçi erkekler, düşmanca cinsiyetçi erkeklere göre daha çok beğenilmektedirler. Çünkü jantidirler. Kadınlar onlardan hoşlanırlar bile. Korumacı cinsiyetçiliğin dili, aşk dolu ve ihtimamlı olsa da, uzunca bir süre dolandıktan sonra günün sonunda kadınlar; ***"kadınlar daha güçsüz varlıklardır"*** çıkmaz sokağına varırlar. Uzun vadede bu durum, cinsiyet ayrımcılığına neden olmaktan başka bir işe yaramamaktadır.

Gerçekten de cinsiyetçiliğin sinsi yanıdır korumacı cinsiyetçilik. Glick ve Fiske, çalışmalarında bu durumu şöyle açıklıyorlar; ***"korumacı cinsiyetçiliğin, kişide olumlu duygular uyandırmasına rağmen, iyi bir şey olduğuna inanmıyoruz. İşin temelinde, geleneksel kalıp yargılar ve eril hakimiyetin bulunduğunu ve bu hakimiyetin oldukça zarar verici sonuçlara sebep olabileceğini görebiliriz. Diğer yandan korumacı cinsiyetçilik, her durumda sevecen olmayabilir ve bireyde olumlu duygular uyandırmayabilir. İş yerinde erkek çalışanın kadın çalışana, ne kadar hoş göründüğünü belirtmesi—iyi niyetli olsa dahi- kadının profesyonel olarak algılanma isteğine zarar verici nitelikle bir övgü olabilmektedir..."***

> **"Korumacı cinsiyetçilik sinsirellaların erkek olanıdır. Sistemi sinsice meşrulaştırır. *"Hanım kardeşlerimiz başımızın tacıdır..."* demek gibi..."**

Diğer yandan korumacı cinsiyetçiliğin ilginç bir işleyişi de var. Kadınlara ve kadın mücadelesini sosyal olumsuz etkilediği saptanmış. Yapılan bir araştırmada kadınlara kadın deneklere, ***"-Kadınlar alıngandırlar.-Düşmanca cinsiyetçilik- Kadınlar, erkeklede olmayan özen ve dikkate sahiptirler. -Korumacı cinsiyetçilik-"*** gibi. Daha sonra kadınların cinsiyetçilik karşıtı eylemlere hangi oranda katılmak istedikleri ölçülmüş. Sonuçlar yine çok ilginç. Korumacı cinsiyetçiliğe ilişkin tutum cümlelerini okuyan kadınlar, cinsiyetçilik karşıtı dilekçe imzalamak ya da broşür dağıtmak gibi sosyal eylemlere katılmak için daha az gönüllük göstermişler. Ayrıca korumacı cinsiyetçiliğn bir diğer olumsuz yanı; kadınlara kadın olmanın avantajlı bir durum olduğunu düşündürtmesidir. Bu yüzden sinsidir. Korumacı cinsiyetçilik sinsirellaların erkek olanıdır. Sistemi sinsice meşrulaştırır. ***"Hanım kardeşlerimiz başımızın tacıdır..."*** demek gibi... Bu durum, kadınların günümüzde mevcut durumlarının (status quo) adil olduğuna inanmalarını sağlıyor. Araştırmada düşmanca cinsiyetçi tutumları okuyan deneklerin cinsiyetçilik karşıtı eylemlere katılmaya daha fazla gönüllü oldukları da saptanmış. Kadınların hoşuna gidebilen korumacı cinsiyetçilik bedelleri olan ve ayırt edilmesi güç bir cinsiyetçilik.

Veee, bu bağlamda korumacı cinsiyetçilik, kırmızı başlıklı kız masalındaki sinsi tuzağa dönüşmektedir. Korumacı cinsiyetçiliğin desteklendiği toplumlarda , düşmanca cinsiyetçilik hem yasal hem de toplumsal normlarla kontrol altında olsa bile, erkeklerin daha uzun yaşadıkları, daha eğitimli oldukları, daha çok kazandıkları ve siyasette daha çok söz sahibi oldukları belirtilmektedir.

Sevgiyle ve sinsilerden uzak kalın.

Gelecek ay görüşmek üzere...

Desen: Zeynep Aytaç

**** Glick, P. and Fiske, S., (1996). The Ambivalent Sexism Inventory: Differentiating Hostile and Benevolent Sexism . Journal of Personality and Social Psychology, 70(3): 491-512.***

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

ÖZET: Kankisi Majesteleri Elizabeth ile Balmoral Kalesi'ne yaz tatiline giden Fetiye Nene, Kraliçenin kuzeni Kont Albert ile tanıştı. Eros iş başınndaydı. Fetiye'nin kurşun bakışlarıyla, ok irpikleriyle kalbinden vurulan Albert, ona evlenme teklif etti. Bi deneyelim, olmadı basarım etmeyi düşüncesiyle teklifi kabul eden Fetiye cici annesi Faika'nın da katılımıyla nişanlandı. Dünya turunda olduğu için nişana katılamayan görümceler şahı Kontes Viktorya vardı sırada. Biriyle evlenince ailesiyle de evlenirsin. Bunu Fetiye hepimizden iyi biliyor. Senden de benden de... Şimmdi nişan gecesine dönüyoruz.. Konuklar gider ve olaylar olaylar...

İYİ OYNADIK YALNIZ.. KURTLARIMIZI DÖKTÜK HANIMLAR!!
SIRTINA HAVLU YATIRALIM HAYATIM!! ÜŞÜTÜP HASTALANMA! FAİKA ANNEM NERDE AYOL?!
ŞAMPANYA VERDİM YATIRDIM.. SÜNNET SÜNNET DİYE TUTTURDU.. HAA BU ARADA VİKTORYA ARADI.. YARIN GELİYOMUŞ.. KURBAN OLSUN ANNEN ŞU AYAĞIMI ÖFELE BIRAZ!
YAA GELİYO DEMEK!! BUZLUKTAN İÇLİ KÖFTE ÇIKARALIM.. YAPARIZ KADINCAĞIZA.. AY ÇOK MERAK EDİYORUM VİKTORYA'YI!
ET TABİİİ ET!!! DİNSİZİN HAKKINDAN İMANSIZ GELİR.. SENİNLE ANCA O BAŞEDER BÜCÜR CADI!!
The Guardian

BUNLAR KESİN FAN FİN FON YAPTILAR.. FETİYE O YÜZDEN SÜNNET İŞİNDE SESSİZ KALIYO!
OĞLAN İYİ BİRİNE BENZİYO TENCEREMİZDE KAYNAR!! CHARLES O KADINDA NE BULUYO ACABASI?
NE HINZIR Bİ KADIN! SARI ÇIYAN!NE YAPTIYSA ADAMI BAĞLAMIŞ!

ERTESİ GÜN
SEN GÖRÜMCENE İYİ DAVRAN.. KÖTÜLÜK SENDEN ÇIKMASIN YAVRUM YAVRUM! LİLİBETH GELİYO ŞŞŞTTT!
TAMAM YAA! NE KÖTÜLÜĞÜMÜ GÖRDÜNÜZ ZATEN?!

FETİCAN SANA Bİ MÜJDEM VAR!! ÇEVİRMENİN SMİTH CAN'I YENİDEN GETİRTİYORUM.. BY PASS BAŞARILI GEÇMİŞ.. İYİYMİŞ..
HADİ YAA ÇOK SEVİNDİM KIZ!! İYİ DENK GELDİ

SMİTH CAN ÇOK AĞIR BİR TRAVMA GEÇİRMİŞ. ÇOK HASSAS Bİ ÇOCUK.. O GECEYİ UNUTAMIYOR.. ODADA EŞYA BİLE İSTEMİYOR... BİLEMİYORUM BU DOĞRU Bİ KARAR MI? *
SÜREKLİ SAYIKLIYOR.. RÜYALARINDA FETİYE DİYE BİRİYLE BERABER HEP.. HEYECANLANMASI YASAK.. ORGAZM BİLE OLMAMALI.. BU ONU ÖLDÜRÜR!
FETİYE HANIM... HAYIR.. ÇEVİREMEM.. LÜTFEN FETİYE TEYZE.. YAPMAYIN NOLUR!!
BEN DE EMİR KULUYUM! MUTLAKA GELSİN DEDİLER.. VAHH VAHH.. ÜZÜLDÜM.

* BKNZ. Bayan Yanı 77. Sayı

AHH O TATLI GÜLÜŞ.. RABBİM YARDIM ETSİN! HAPIMI ALAYIM UNUTMADAN.
SİMİTCAAAAN!! KURBAN OLURUM SENİ VERENE!! ALLAHIM SENİ BANA BAĞIŞLADI! GEL YAVRUM GEEL!! ÖPİİİM!!

TANIŞTIRAYIM.. MÜSTAKBEL EŞİM, SON DURAĞIM DÜŞES FETİYE!! BU DA BİR TANECİK KARDEŞİM KONTES VİKTORYA!!
YENİ OJE SÜRDÜM KUSURA BAKMAYIN.!! MEMNUN OLDUM.. HEDİYELERİ VERİN!!
?!?

GETİRE GETİRE FREESHOPTAN PARFÜM GETİRMİŞ. HEM DE YAŞLI KOKUSU!
BANA DA BU EYFEL MASKOTUNU GETİRMİŞ HINZIR!
KIZIM FETİYE BU KADIN FENA.. DİKKATLİ OL!! KENAFİR GÖZLÜ AYOL!!

NİŞANLIN SENİN İÇİN BİRAZ GENÇ DEĞİL Mİ ABİİİCİM!! BU NE BASİTLİK! ÜSTELİK SIRADAN BİRİ ASİL DE DEĞİL...
VİKTORYA!!!! KALBİNİ KIRARIM BAK!! O SENİN YENGEN!!ONU SEVİYORUM.. NAZİK OL!!
MAVİ KAN OLSA GAM YEMİCEM!! ANNEMLE BABAMIN KEMİKLERİ SIZLIYORDUR..
ALBERT'IN YANINDA ARIZA ÇIKARMA.. NİKAHA KADAR SABIRLI OL!
DAYANABİLECEK MİYİM BİLMİYORUM!! BELKİ ALBERT GİDİNCE ALTTAN ALTA OYMAYA BAŞLARIM..

DOES CULTURE GAP FRIGHTEN YOU? SHE WOULD THINK IT'S A PICNIC BASKET IF WE SEND HER A CHRISTMAS BASKET. WHAT A FOOL!!
KÜLTÜR FARKI SİZİ KORKUTMUYOR MU? YENİYIL SEPETİ YOLLASAK PİKNİK SEPETİ ZANNEDER PİS CAHİL DİYOR!!
YENİYIL SEPETİNİ DE RAMAZAN KOLİSİNİ DE BİLİRİM EVELALLAH!! GÖRGÜM VAR O KADAR..
SHE SAYS I BOTH KNOW THE CHRISTMAS BASKET AND THE RAMADAN PARCE EVELALLAH! I'VE GOT THAT ETIQUETTE!!

YOU'RE THE DESCENDANT OF HURREM SULTAN, YOU WITCH!!
SEN HÜRREM SULTANIN TORUNUSUN, PİS CADI DİYOR!!
BİZ BOLEYN KIZINI DA İYİ BİLİRİZ, HASPAM!!
SHE SAYS THEY EVEN KNOW BOLEYN GIRL, MY HASPA!!!
?!

ALOOOOO ARZUCUUUM, NASILSIN HAYATIM TRABZONDA HAVALAR NASIL?.. NİŞAN BUKETİM HARİKAYDI.. HELE O ŞAKAYIKLAR!!
ÇOK SEVİNDİM BEĞENMENE FETİYE NENECİĞİM!! DARISI GELİN BUKETİNE!!
BAK ELİZABETH'E DE VERDİM NUMARANI.. BUNLAR ÇİÇEĞE PEK MERAKLIDIR.. BAŞTA İNDİRİM YAP AYAKLARI ALIŞSIN...
EMRİN OLUR NENECİİM.. BAŞIMLA BERABER.. ALLAH TAMAMINA ERDİRSİN.. MUTLULUKLAR..

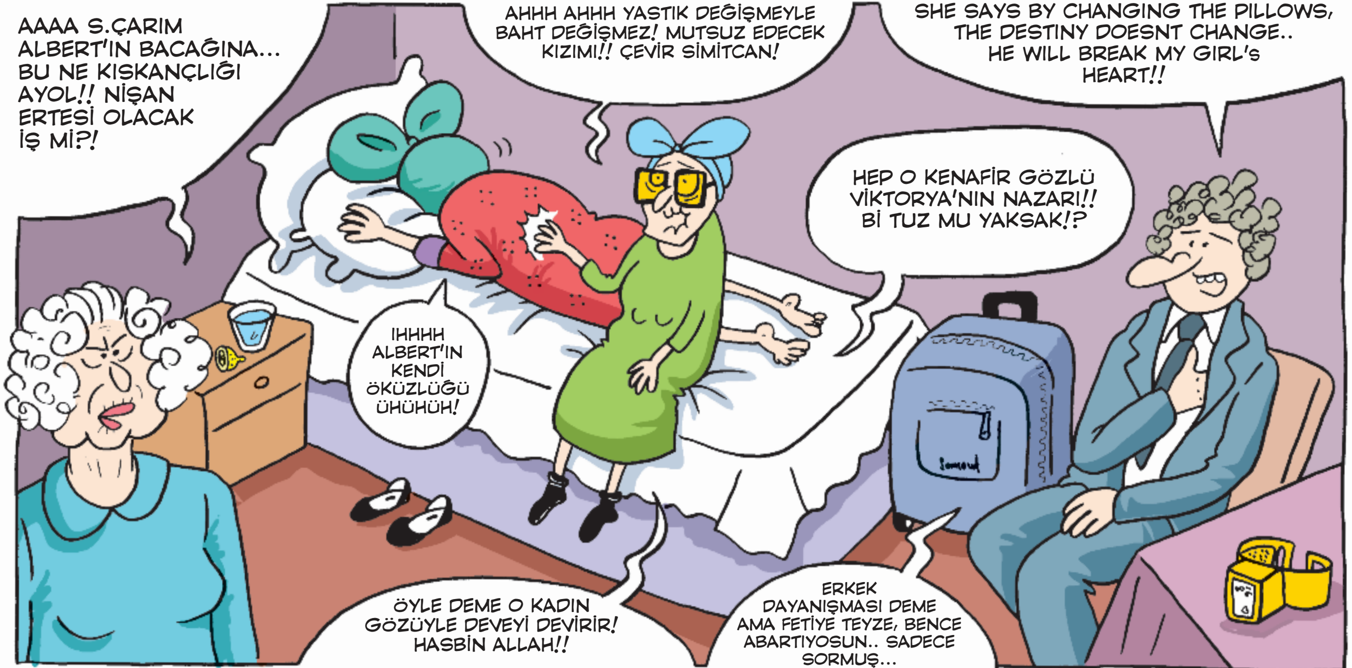

* Are you lonesome tonight – Elvis Presley

SÜRECEK

Çeviriler için Ezgi Aksoy'a thank you very much.

SÜT KESİĞİNDEN OLSA OLSA LOR OLUR

Berna Pak

Geçen gün bir haber okudum. Şükran Ovalı, Müslüm Gürses'in hayatını anlatan "Müslüm" filmini izlemiş ve henüz yeni doğum yapmış olan Şükran Ovalı sütten kesilmiş.

Arkadaşları da önceden uyarmış, demişler ki: "Sakın izleme, sütten keser bu film".

Şükran hanım da: "Bırak yaaa! Ben oyuncuyum bana koymaz" demiş.

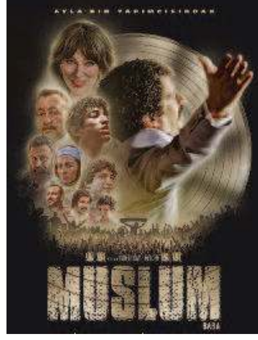
Fakat film çok çarpıcı olsa gerek, zaten lohusa olan Şükran hanım sütten kesilmiş.

Lohusa; yani duygularının tel tel döküldüğü, ota boka ağladığı, süper yalnız hissettiğin, hayatının en çirkin dönemi.

Saç baş dağılmış, üzerinde babaanne geceliğiyle gezdiğin; üstten açılan pencereli sütyeni açıp açıp, memene yapışan canlıyı, o her istediğinde ki kendisi bunu kibarca rica etmiyor bilmem kaç desibel sesiyle çıldırmış bir şekilde, çığlıklar atıp bağırarak istiyor.

Bu arada bu süt, kanallardan geçerken tuhaf bir his, bebek emerken de müthiş acı veren ama herkesin "ayyyy ne kutsal bir an, bir mucize" dediği ama senin potansiyel seri katil olabilme ihtimalinin çok büyük olduğu, sana 7/24 bağlı bir canlının tıpkı köpek balıklarının üzerinde yaşayan remoralar gibi seni yiyip bitirdiği o hayatının en boktan dönemi var ya! İşte bu dönemde değil acıklı, sarsıcı bir film; kamu spotu bile senin duygularını binbeşyüz yapar da n'olduğunu şaşırırsın.

Ah hele etrafındaki çok çok bilmişler... Onu yapma sütün kesilir, bunu yapma sütün kesilir bık bık bık sürekli konuşan teyzeler, ki bu teyzelere hayatın her alanında rastlarsın, otobüste, cafede, parkta. Bebeğim çok küçükken babamın cenazesinde çılgınlar gibi

ağlarken, yapma kızım ağlama sütün kesilecek dedilerdi de on kaplan gücünde bir lohusa olarak sağlam küfürlerle püskürtmüştüm hepsini.

Bu arada senin sütünü kesme potansiyeli olan en yüksek kişi elbette çocuğun babasıdır. Büyük bir aşkla sevdiğiniz o adamdan bir günde nefret edebilirsiniz. Gecenin bir yarısı derin uykunuzdan sarsıcı ağlama sesleriyle uyanıp, hamilelikte neredeyse 2 numara kadar büyümüş ödemli ayaklarınızın üzerine basmaya çabalayıp, korkunç bir sırt ağrısıyla bebeğinizi almaya kalkarken yanınızda horul horul uyuyan, o vurdumduymaz genlerini çoğalttığınız hayatınızın aşkına boş ve pis bakışlarla bakarken de kesilebilir bu süt. Sütü kesme potansiyeli acıklı bir dram izlemekten daha fazladır bu koca dediğimiz kişinin.

Tabii tabii sinek kadar kocam olsun...

Yani; en çok kadının hayatı değişir bebek gelince, en çok olan kadına olur.

Bir günde hiç bilmediğin bir sınava tabi tutulursun, verilen süre ömür boyu.

Al bakalım çöz. 50 cm 3,5 kilo bi insan, bu yepyeni, konuşma bilmeyen, yürümeyi, yemeyi, oturmayı, dik durmayı bilmeyen kişiyi alıp insan et...

Ona öylesine iyi bakmalısın ki, en mükemmel o olsun hatta en mükemmeli siz olun.

Sütler foşur foşur aksın memelerden; en bakımlı en güzel sen ol. Hayatının en zor gününde bile dik dur, sen annesin, çocuğunu düşün, ağlama sütün kesilir. Alkol alma, sigara içme sen nasıl bir annesin?

Artık yalnız diilsin düşünmen gereken bir çocuğun var.

Yurtdışı denkliği olan o en havalı okula çocuğu hamileyken yazdır. Git Amerika'da doğur. Ya bu çocuk çok uyuyor, tiroidi vardır bunun, ölçtür.

Tabi lohusa döneminde evde bir anneanne olmazsa olmazı vardır.

Bilmem kaç ay lohusanın yanında kalarak annelik eli verir. Kıdemli anne lohusayı deli etmeye ama en çok babayı delirtmeye gelir, eve çöker.

İki kişilik o tertemiz, misler gibi yeni gelin evinin nüfusu bir anda 4 kişiye çıkar.

Anneanne bu konunun en bilirkişisi olduğundan mütevellit şov yapar.

Bir eliyle yemeği karıştırırken bir eliyle bebeği lavaboda yıkayabilir, bir ayağıyla çay koyarken diğeriyle poğaça yoğurabilir.

Lohusanın sütü kesilmesin diye tatlıları ağzına tıkar, sütü bollaşsın diye litrecelerce rezene çayı içirebilir. Bu arada çenesi hiç kapanmaz.

Üşümüştür giydir, terlemiştir soy!

Çocuğu parka çıkartma. Hüsniye teyzenin nazarı değer, bebeği gösterme! Yani aslında bebek iyi bir şey de, etrafı kötü.

Hayat da o reklamlardaki gibi akmıyor hiçbir zaman. Evde kahkahalar atan masmavi gözlü sarışın çocuk sizin diil, gece çocuk uyandığında ütülü pijamasıyla yüzünde sonsuz anlayış içeren gülümsemesiyle, taralı fönlü saçlarıyla karyolasından çocuğunu beli tutmadan kucağına alan o kadın da siz diilsiniz.

Ya bir de ne saçma haber yahu; bize ne Şükran Ovalı'nın sütünün debisi kaçtır?

Ramize Erer

SAÇLARIN RÜZGARDA UÇUŞUNCA ÇOK İÇ GICIKLAYICI OLUYOR NERMİN.. BUNA BİR ÇÖZÜM BULMALIYIZ...
DEKOLTEMDEN GÖZÜKEN MEMELERİM, KISA ETEKLE ORTAYA ÇIKAN BALDIRLARIMDAN SONRA, SIRA SAÇLARIMA GELDİ. KAPANMANIN SONU YOKMUŞ ABİ... BU BENİ TÜRBANA SOKMAK İSTİYOR...

ARKADAŞLARININ SEVGİLİLERİ, KOCALARI İLE İLİŞKİ KURAN KADINLARI HİÇ ANLAMIYORUM... NASIL YAPABİLİYORLAR...

EVLİYKEN, MURAT'TAN BAŞKASIYLA OLAMAZMIŞIM GİBİ GELİRDİ BANA KIZLAR. NE SAÇMAYMIŞ... HAHAHA!
ŞİMDİ HERKESLE OLABİLİRMİŞSİN GİBİ GELİYOR DİMİ?.. EVİME GİREMEZSİN ARTIK, ŞEN DULUM BENİM.
BENİMKİNE BAKIŞLARI DEĞİŞMİŞTİ ZATEN, BANA ÖYLE GELİYOR ZANNEDİYORDUM. VAY! VAAY!..

BANA HEP, ENSEST BİR İLİŞKİ YAŞIYORLARMIŞ GİBİ GELİR...

DEMEK BU SON GÖRÜŞMEMİZ, ARTIK BENİ İSTEMİYORSUN... BENDEN SONRA KİMLERE VERİCEN, KOCANI KİMLERLE ALDATICAN HAA!.. ŞILLIK!..
SANA NE BE, KÖYLÜ REFLEKSLİ HERİF, CANIMIN İSTEDİĞİYLE ALDATIRIM, SANA HESAP MI VERİCEM! KOCAM BİLE BU KADAR KISKANMADI BENİ, BASKI KURMADI ÜZERİMDE!.. BIRAK YAKAMI!!..

MESELA SENİN CENK, KARDEŞİM GİBİ GELİR BANA.. ONUNLA ARAMDA BİR İLİŞKİ DÜŞÜNEMEM BİLE...

TAŞ GİBİ ÇOCUK OYSA... ...

bengisu akyürek

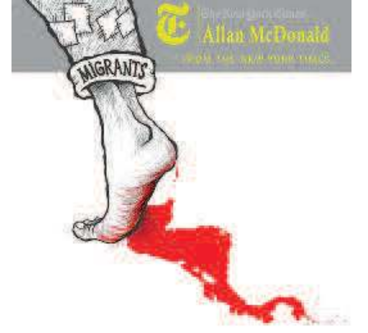

Göçmen Krizi Kızışıyor, Honduras ABD'ye Yürüyor...

Yokluktan Varlığa Uzanan Bir Yol?

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

> *"Ben Meksikalı değilim. Gringo* değilim, Chicano** değilim. Ben Amerika'da gringo, Meksika'da Meksikalı değilim. Ya da her yerde Chicano'yum. Hiçbir şeye asimile olmak zorunda değilim. Çünkü kendi hikayeme sahibim."*
>
> **Carlos Fuentes**

Türkiye halkı **Japon** halkına benzetilir evvel ezel. Oysa ben birkaç ufak detay dışında hiçbir benzerlik göremiyorum. Japonlar son derece çalışkan insanlar. Varoluşlarını çalışmak üzerinden konunmandırıyorlar. Bizse son derece tembeliz. Japonlar doğaya olabildiğince saygılı, çevre konularında hassas, yüksek oranda iyi eğitimli, gelenekle moderni iyi dengelemiş bir ulus. Ayrıca görevini kötüye kullanan yetkililere, politikacılara karşı hiçbir tahammül göstermiyorlar.

Ben Türkiye'yi hangi ulusa benzetiyorum biliyor musunuz? 50'lerden beri çılgınlarcasına benzemek istediğimiz **Amerikan** ulusuna. Aynı tüketim düşkünlüğü, aynı böbürlenme, aynı cehalet hayranlığı ve aynı yavan "kültürsüzlük". Köksüz ve temelsiz bir memleket olmaya duyulan büyük özlem. Ortadan bıçak gibi kesilmiş, hiç de homojen olmayan iki parçalı bir toplum. Belki yarısı yüzünü bilime ve insani hassasiyetlere dönerken, diğer yarısı kendinden donanımlı insanlara duyduğu öfkeyle kendini cehaletine sarmalayıp öyle muhafaza etmenin derdinde.

Küresel ısınmayı komplo, basını düşman ve ekonomik çalkalanmaları **Komünist Çin**'in bir oyunu zannediyorlar. Kendi dinleri dışındaki dinleri "şeytan işi" ve dünyanın geri kalanını da "kıskanç" buluyorlar. Oylarını **Trump**'a veriyor ve her toplantıda acayip acayip konuşmasını sineye çekiyorlar. Trump da neticede, kendisini de yaratan kitleden aldığı güvenle, son yılların en saçma **Amerikan Başkanı** olmayı başarıyor. Son dönemde özellikle iç acıtan göçmen politikası ile tarihe geçiyor. Elbette bu Trump fiyaskolarından sadece birisi. Ama ortaya çıkardığı kriz ve koca bir kıtadaki yankıları düşünüldüğünde, belki de en önemlisi.

Trump'ın göçmen aileleri birbirinden ayıran, ebeveynleri sınır dışı ederken, ABD doğumlu göçmen çocuklarını esir kamplarını andıran kamplarda hapis tutan akıllara zarar uygulaması ile deyim yerindeyse yerinden oynadı.

ABD son birkaç aydır Trump'ın göçmen aileleri birbirinden ayıran, ebeveynleri sınır dışı ederken, ABD doğumlu göçmen çocuklarını esir kamplarını andıran kamplarda hapis tutan akıllara zarar uygulaması ile deyim yerindeyse yerinden oynadı. Trump zaten benzer vaadlerle seçilmiş ve seçildikten bir süre sonra da bu vaadlerini uygulamaya koymuştu. Trump'ın kararları öylesine vahim ki, **Cumhuriyetçi Parti** içinden bile bir hayli eleştiri alıyor. Ama o göçmenleri aşağılamaya, nefreti körüklemeye ve kimilerine göre Amerikan tarihinin en feci başkanı olmaya kendini adamış adeta.

ABD'nin Meksika sınırında yaşadığı göçmen krizi aslında çok eskilere dayanıyor. Sınırın çizildiği tarihe kadar gidiyor dersek

yanlış olmaz. 1910'larda, **Meksika Devrimi** sırasında **Pancho Villa** Amerikan kasabası **Columbus**'a saldırmış, ardından ABD – Meksika sınırı bir dizi kanlı çatışmalara sahne olmuş, sınır Komünist Meksika döneminde neredeyse tamamen kapanmış ancak yıllar içinde normalleşmişti.

Devrimden sonra Meksika'dan ABD'ye göçler başladı. ABD ve Meksika arasında çok uzun yıllar boyunca belli bir sınır olmadığından Meksikalılar bu bölgelerde dağınık olarak yaşıyorlardı. Sınırın güneyinde kalanlar kuzeye, akrabalarının yanına çalışmaya gidiyordu. 50'li – 60'lı yıllarda sınırda güvenlik polisleri "**çölde ayak izleri aramak**" ile görevlendiriliyor ve göçmen peşinde koşuyordu. Uyuşturucu kartelleri, yasadışı uyuşturucu ticareti, silahlı çetelerin sınırı geçmesi gibi

nedenlerle sınır bölgesi yıllar içinde giderek daha tehlikeli bir yer halini aldı.

Şuanda sınırın güneyinde devletin ancak küçük bir orduyla girebildiği **Juarez** gibi şehirler var. Juarez'de öldürülme ihtimaliniz, **Suriye**'de çatışma bölgesinde **İŞİD** tarafından öldürülme ihtimalinizden daha yüksektir.

ABD ile Meksika arasındaki ilk bariyerler **George H. W. Bush** (Baba Bush) döneminde gündeme gelmiş ve 1994'te **Clinton**'ın ilk yılında inşa edilmişti. 2006'ta **George W. Bush** (Oğul Bush) ABD – Meksika arasındaki duvarı 600 kilometreye çıkaracak ve üç kademeli yüksek ve yer yer elektrikli bir duvar olarak inşa edilmesine olanak verecek kanunu imzaladı ve hemen ardından ABD, Meksika hükümetiyle ortak olarak "**War on Drugs**" (uyuşturucuyla mücadele/karteller kast ediliyor) politikasını açıkladı. İnşa edilen bu duvar ve War on Drugs politikası sınıra bugünkü şeklini veren ve ABD – Meksika sınırını dünyanın en tehlikeli bölgelerinden biri haline getiren adım oldu.

Günümüzde ABD – Meksika sınırı **Kolombiya kartelleri** de dahil olmak üzere, Latin Amerika'daki tüm kartellerin birincil rotası. Yasadışı göçmenler ve "**coyote**"ler (çakal/Meksika jargonunda insan kaçakçısı) kol geziyor. Ve sınır artık sadece Meksikalı göçmenlerin değil, tüm Latin Amerikalı göçmenlerin önünde yükselen, onlarla dünyanın kalanını, özgürlüğü ve güvenliği birbirinde ayıran yegane engel. Tüm engeller gibi, aşılmayı bekliyor. Son olarak da Honduraslılar tarafından aşılacak gibi duruyor.

Gringo: Latin Amerika jargonunda Beyaz, orta sınıf Amerikalı.

****Chicano: Amerika kıtası jargonunda ABD'de yaşayan Meksikalılar, ya da özellikle ilk dalga Meksikalı göçmenler. Daha sonra politik ve kültürel bir söyleme dönüşmüştür.***

Nasıl Başladı?

Honduras'tan yola çıkan ilk göçmen kafilesi Mart ayında yola çıkmıştı. Sayıları bin civarındaydı ama bu sayı yol boyunca arttı. **Pueblos Sin Fronteras** (People Without Borders/Sınırsız Halklar) tarafından düzenlenen yürüyüş, kısa sürede bir gövde gösterisine ve aylardır yaşanan aşağılanmaya karşı bir başkaldırışa dönüştü. İlk etapta amaç bu değildi.

Pueblos Sin Fronteras'ın amacı hayatları tehlikedeki Honduraslıları ABD'ye ulaştırmak ve onlara siyası sığınma talep etmekti. Pueblos Sin Fronteras Honduras'taki durumdan ABD'yi sorumlu tutuyor ve Honduraslıların daha güvenli bir yerde yaşamaya hakları olduğunu belirtiyordu. Üstelik buna yasal hakları vardı. Siyasi karışıklıklar ve iç çatışmalarla

çalkalanan her ülkenin vatandaşları siyasi sığınma talep etme hakkına sahiptir ve talep edecekleri ülkenin sınır komşusu olması gerekmez.

Yürüyüş ilerledikçe büyürken göçmenler de diğer illegal göçmenlerin yolunu takip ediyorlardı. Kasaba meydanlarında yerlerde uyuyor, kiliselerin yardım yemeklerinden yiyor, yük trenlerinin tepesinde seyahat ediyor ve ABD'ye ulaşmayı planlıyorlardı. Şu sıralar hala Meksika sınırları içindeler.

Honduras aslında ABD'ye sürekli göçmen yollayan bir ülke. Ancak bu göçler her zaman gizli saklı ve çok daha küçük gruplar halinde, gözlerden uzak bir şekilde oluyordu. Martta yola çıkan kafile, ilk defa tüm dünyanın gözü önünde illegal göç rotasını takip eden grup oldu. İkinci kafile ise bu Ekimde yola çıktı ve hala yürüyorlar.

Honduraslı bu göçmenler ABD'nin onlara sığınma vermesini umuyorlardı. Hiçbir şey kesin değildi, ancak her biri her şeyi göze almıştı. Zira Honduras'ta şiddet artık günlük hayatı felç edecek boyutlara ulaşmıştı. Ama bekledikleri olmadı ve Trump kafile daha sınıra ulaşmadan göçmenleri kabul etmeyeceğini açıkladı. Hatta Amerika'nın icap ederse "**nükleer seçeneği**" düşünmesi gerektiğini dile getirmiş ve dünyada ufak çaplı bir kalp krizine yol açmıştı. Sınır polislerinin "**saçma sapan liberal yasalar yüzünden**" işlerini yapamadığından dem vurmuş ve nükleer seçeneği anmıştı Trump. Ama Trump'ın tweet'leri kafileyi yıldırmadı ve kitle neredeyse 1700 kilometrelik uzun yürüyüşlerini sürdürdüler.

Honduras'tan ABD'ye yürüyen 10 bine yakın insan var. 21 Ekim Pazar günü Trump bir tweet attı ve ne pahasına olursa olsun göçmenleri durduracaklarını açıkladı.

Her iki kafilenin yüzde 80'i Honduraslı göçmenlerden, kalan yüzde 20'si ise diğer Latin Amerika ülkelerinden gelen göçmenlerden oluşuyordu. Honduras'ın ilk ve ikinci kafilede başı çeken ülke olmasının elbette bir nedeni var.

Honduras 2006 yılındaki seçimlerde sosyal demokrat lider **Manuel Zelaya**'yı başkan seçti. Manuel Zelaya aslen bir iş adamı olmasına rağmen, gerçek anlamda halkçı bir liderdi. Açıkça Amerika'ya kafa tutuyor, o zamanlar hala hayatta olan ve henüz kükremekte olan **Chavez** ile ortaklığa sıcak bakıyor, Latin Amerika'nın **Venezuella** ve **Bolivya** gibi sosyal demokrat ülkelerine göz kırpıyor ve komünist **Küba** ile görüşmekten geri durmuyordu. İpleri geren ve ABD destekli darbeyi hazırlayan Zelaya'nın yaptığı halk oylaması oldu. Bu oylamayla Zelaya ülke topraklarını topraksız köylülere verecek, ABD ile olan maden ve su anlaşmalarını fes edecek ve yüz yılı aşkındır süren Amerikan sömürüsünü bitirecek reel adımlar atacaktı. "-Caktı" diyorum, çünkü öyle bir şey olamadı.

ABD'nin açıkça desteklediği ordu darbe yaptı ve Zelaya infaz edilmek üzere yakalandı. Ancak halkın tepkisi cuntaya rağmen öylesine büyüktü ki, ABD destekli ordu bile Zelaya'yı infaz etmeye cesaret edemedi. Zelaya'nın ülkeden kaçışına izin verdi. Zelaya daha sonra ülkeye geri dönmeyi denese de, başarılı olamadı. Bundan sonra Honduras'ın ateşi hiç inmedi ve on yıla yakın bir süredir de alev alev yanıyor Honduras.

Bugün itibarıylaysa artık Honduras'ta çetelere ve silahlı gruplara sizi öldürmemeleri için haraç ödemeniz gerekiyor. Ülkedeki hayatta kalma koşulları bu düzeye kadar gerilemiş durumda. İlk kafilede yürüyen 52 yaşındaki **José Anibal Rivera** bu durumu şu çarpıcı sözlerle anlatıyordu: "**Hiçbir şey Honduras'a geri dönmekten daha kötü olamaz. Beni öldüreceklerse öldürsünler, Honduras'ta öleceğime yolda ölürüm.**"

Orta Amerika'dan Dünyaya Doğru Giden Bir Karavan

Kadınlar, çocuklar, bebekler, gençler, genç kadınlar, delikanlılar, babalar, anneler... Hepsi birden Orta Amerika'dan dünyaya doğru giden bir karavanın içindeler. Karavan elbette sayıları 10 bine yaklaşmış bir kalabalığı içine alabilecek bir kapasitede değil. Onlar da yürüyorlar.

Darbeden sonra hakkında infaz kararı olduğu için Honduras'tan kaçan ve vaktinde röportaj da yaptığım karikatürist **Allan McDonald**'ın çizgileriyle dikkat çektiği gibi, her adımda kanlı ayak izlerini bırakıyorlar geçtikleri yollara. Orta Amerika'nın keder dolu göç yollarına... İsimsiz birer "yabancı" olarak çıktıkları yolda, birden bire görünür oluyorlar, "insan"a dönüşüyorlar, isimleri dile getiriliyor, gazete makalelerinde adları geçiyor. Göçmenler problemi bir anda "**ama işlerimizi çalıyorlar**"dan çok daha fazlasına dönüşüyor. Yüreği yetenler, bu sefer saklanmadan yürüyenlere yakından bakma cesareti gösteriyor. ABD'deyse bu mesele Demokratlar ve Cumhuriyetçiler arasındaki bir başka anlamsız kutuplaşmaya dönüştü çıktı.

Dediğimiz gibi şuanda Honduras'tan ABD'ye yürüyen 10 bine yakın insan var. 21 Ekim Pazar günü **Trump** bir tweet attı ve ne pahasına olursa olsun göçmenleri durduracaklarını açıkladı. Zaten daha önce de Trump, Honduraslı göçmenlerin geçişine izin veren üç ülkeyi (Honduras, Guetamala, El Salvador) yardımları kesmekle ve sınırı silahlı askerlerle doldurmakla tehdit ediyor; bu ülkeleri vatandaşlarını kontrol edememekle suçluyordu. Üstelik Trump kendi yarattığı krizi Demokrat Parti'nin üstüne yıkıyor ve bu krizin sorumlusunun **Demokrat Parti** olduğunu iddia ediyordu. Çünkü ona göre Demokrat Parti açık sınır istiyordu ve "**göçmen sevici**" idi. Ayrıca karavanlara maddi destek sağlıyor ve yardım ediyordu. Çünkü Trump'a göre "Demokratlar onların kötülüğünü istiyordu."

Sayıları 10000'i bulan kafile Amerika sınırına yaklaştıkça, Trump'ın tweet'leri de giderek öfke krizine dönüştü. Basın mensuplarına demeç verirken "**karavanı arayın, tam ortasında MS-13'ler bulacaksınız, Ortadoğulular bulacaksınız**" dedi. Trump'a göre göçmen karavanı "kötü insanlar" ile doluydu ve değerli Amerikalılar onları ülkelerinde istemiyordu. Ve görünüşe göre Trump için "Ortadoğulu" teröristin eş anlamlısıydı. Trump diyordu ki; eğer Latin Amerikalı göçmenler sizi yeterince korkutmuyorsa, aralarında

Ortadoğulular da olabilir. Oysa **Terörle Mücadele** bürosundan yetkililer Trump'ı yalanlamış ve kafile içinde **İŞİD** ya da Ortadoğulu **terörist** izine rastlanmadığını belirtmişti. Trump ayrıca Honduraslı göçmenlerin Meksika'dan sığınma talep etmesini önerdi, Meksikalı yetkililerse bu öneriyi kabul etmedi. Zaten göçmenlerin amaçları da ABD'ye ulaşmak.

Honduras'ın Zelaya'dan sonra seçilen muhafazakar ve sağcı başkanı **Juan Orlando Hernández** yaşanan kriz ve ABD'nin yardımı kesme tehditleri üzerine, vatandaşlara yürüyüşe katılmama çağrısında bulundu. Unuttuğu bir şey vardı; kendisinin sözünü dinleyen vatandaşlar değildi yürüyüştekiler zaten. Meksika ise pasaportları ve vizeleri bulunan Honduraslıları durdurabileceğini açıkladı. Siyasal sığınma talep edenlerin ise bunu topluca değil, bireysel olarak yapmaları gerektiğini belirtti. Meksika ayrıca **BM**'den yardım talebinde de bulundu.

Bu arada, Honduras'tan yola çıkan kafilenin hatrı sayılı bir kısmını kadınlar oluşturuyor. Yürüyüşe pek çok Latin Amerikalı **kadın hakları derneği** de destek veriyor. Zira istatistiklere göre, Meksika sınırını geçen Latin Amerikalı kadın göçmenlerin 10'da 7'si cinsel tacize maruz kalıyorlar. Latin Amerika ülkelerinden tek başına göç yoluna çıkmaya cesaret eden kadınların neredeyse tamamı aile içi şiddetten, yoksulluktan ve ülkelerindeki sistematik şiddetten kaçan kadınlar. Bu "açık" yürüyüş onları da görünür kıldı ve şiddetten kaçan kadınların "normal" insanlar olduğunu gösterdi dünyaya. Trump'ın "**illegal aliens**" (yasadışı yabancı) dediği kadınların birer yüzü vardı!

Orta Amerika'dan ABD'ye giden karavanın son yolculuğunda ne yazık ki şimdiye kadar 3 ölü var. İkisi yürüyüş esnasında araçlardan düşerken, bir kişi de dehidrasyon nedeniyle hayatını kaybetti. Her ikisi de henüz 30'lu yaşlarını görmemişlerdi. **Germán Ramírez** 29, **Melvin Gomez** ise 22 yaşındaydı. Kafile içinde ayrıca da 30 kayıp var ve kayıplardan biri henüz 16 yaşındaki bir genç.

Geçtiğimiz günlerde kayıpların anneleri, "**Caravana de Madres de Migrantes Desaparecidos**" (Kayıp Göçmen Anneleri Karavanı) adıyla bir konuşma yaptı ve "**kayıp çocuklarımızı bulmamıza yardım edin**" çağrısında bulundu. Bu anneler sadece son yürüyüşte kaybolan 30 kişinin anneleri değiller. Aralarında bu güne kadar göç yollarında kaybolmuş pek çok göçmenin annesi de bulunuyor. Ve Anneler Karavanı, son göç dalgasının politik duruşunun güçlü bir elemanı olarak, dünyaya ses veriyor.

Honduras'tan dünyaya doğru yola çıkan kafile, daha ABD sınırına erişmedi. Erişince neler olabileceği henüz kestirilemiyor. Zira 1700 kilometreye yakın mesafeyi yürüyerek kat eden ve bu eylemlerini politik bir duruşa çeviren Honduraslılar ABD'ye geçme konusunda kararlılar. Aynı şekilde Trump da sonucu ne olursa olsun göçmenleri sınırda durduracağını ve bunun ulusal güvenlik meselesi olduğunu açıkladı. Dünyanın en tehlikeli sınırında ipler iyice gerilirken, dünyanın geri kalanı da hep yaptığını yapacak muhtemelen; yani seyre bakacak.

Göçen, Göçer, Göçmen

İspanyol kaşifler Amerika kıtasını keşfettiklerinde, günlüklerine kuşları yazmışlardı. Harikulade kuşları. Kuşlar öylesine çoktular ki, havalandıklarında gök kararıyor ve gün geceye dönüyordu. Kaşifler bunu büyüleyici bulmuşlardı. Geyikler, kır kurtları ve vaşaklar dikedikleri gibi engin çayırlarda koşturuyor; nehirlerde balıklarla kunduzlar yüzüyordu. Kaşifler bunu tanrının beyaz adama bir hediyesi olarak gördü ve kabul etti.

O zamanlar Amerika kıtasına ayak basan İspanyollar göçmen değil **kaşif** olarak adlandırılıyordu. Daha sonra gemilerle Avrupa'dan gelen insanlar "yerleşmeci" olarak adlandırıldılar. Yani o sıralarda kıtada "**vahşi yerliler**" ve "**yerleşmeciler**" vardı.

Sırf yerliler avlanamasın diye katledilen bufalo sürüleri ve bufaloların birer dağ gibi üst üste dizilen cansız bebenleri kimsenin umrunda değildi. **Wounded Knee**'deki ya da **Clear Lake**'teki yerli katliamları, yerleşmecileri hiç ilgilendirmiyordu.

Ne kadar ilginçtir ki (ya da belki de değildir); "yerleşmeci" terimi, **Apartheid** (siyahların ayrımcılığa maruz kaldığı baskıcı dönem) döneminde **Güney Afrika**'da da kullanılan terimdi. Apartheid döneminde Güney Afrika'daki beyaz yönetici sınıfa yerleşmeciler deniliyordu.

Bugünkü anlamıyla göçmen terimi, Amerika'daki birinci dalga yerleşmecilerin, daha sonra gelenleri kendilerinden ayırmak için kullandıkları bir terimdi. Kendileri yerleşmeci, sonradan gelenler ise "göçmen"di. Günümüzde "göçmen" yerleşmecinin yerini alırken, göçmenin yerini ise "yasadışı göçmen" ya da "mülteci" aldı. Göç yollarında, teknelerin karanlık depolarında, batmış teknelerin yanı başında, yük trenlerinin kenarında, Meksika'da, Akdeniz'de, Somali'de can veriyorlar. Onları "yasadışı göçmen" kılan doğdukları toprakları terk ediyor olmaları değil, yokluklarını da beraberlerinde getirmeleridir.

Antidepresan

feyhan güver

BETONARME KAFAM

BETÜL YILMAZ

İşsizliğimin verdiği yarı özgürlükle, mesailerini bitirmiş telaşla eve dönmek isteyen insanların arasından yeni uyanmış miskinliğimle hiç acele etmeden geçip markete gittim. Kahvaltılık bişeyler alıp çıktım. Sonra kahvaltı ve bi, on bölüm dizi derken, son inatçı mesaili de kapısını kitledi klik klik kliket.

...

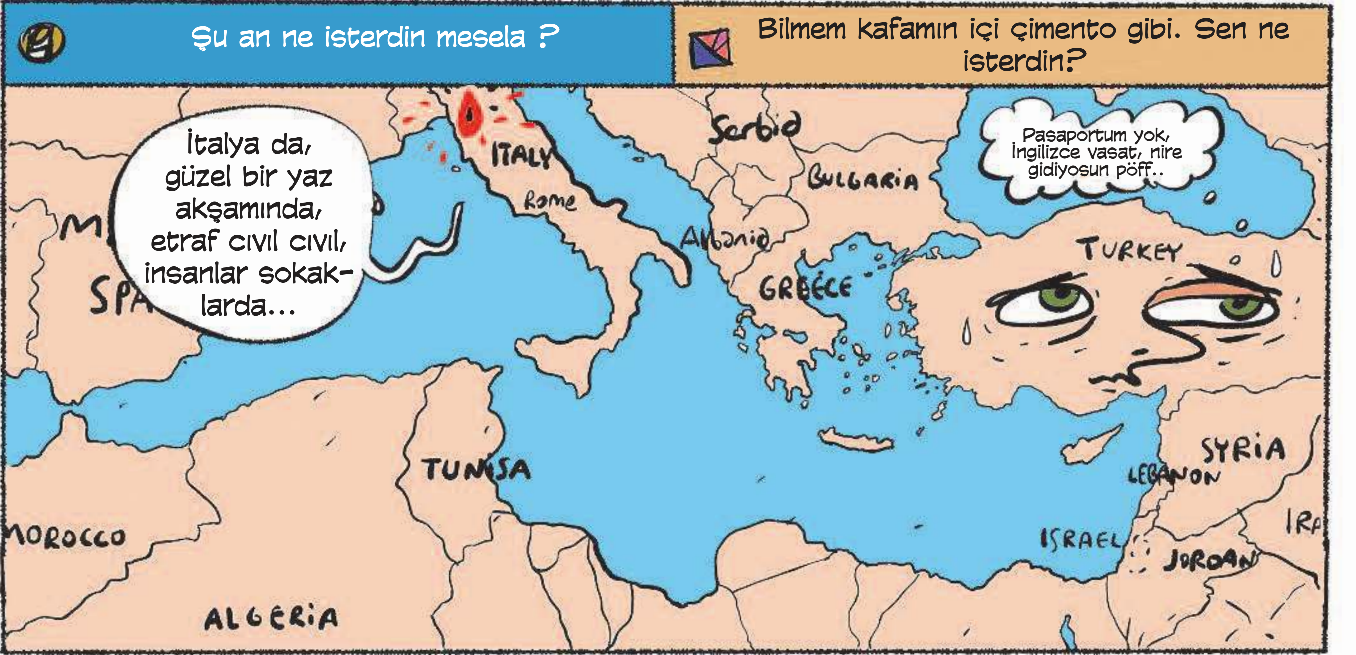
TIK TIKA

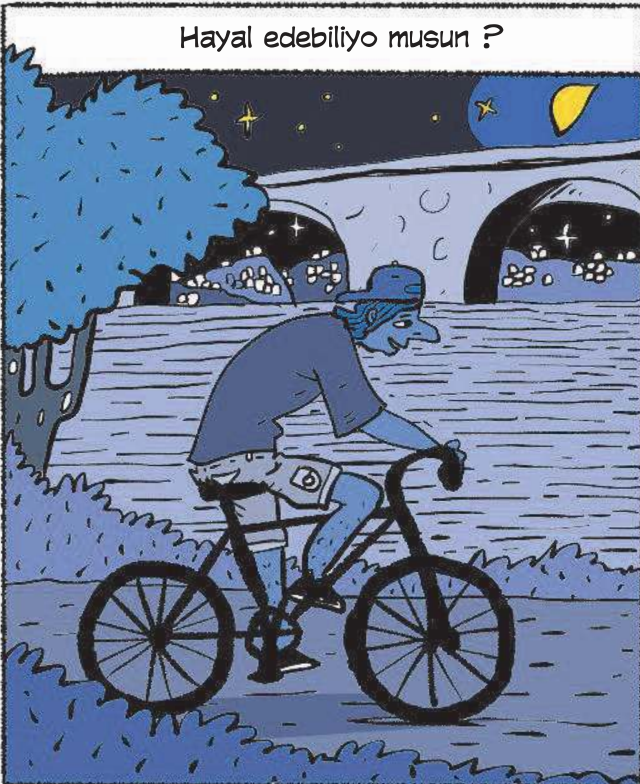
TIKA TAK

Bir süre sonra aynı kişi

Bir süre sonra birer sigara içmek için duruyoruz,

ince dudaklarındaki sigarayı yakıyorum.

Iımmh sahile inelim mi?

Olur.

Bisikletleri burda bıraksak kimse çalmaz bence, ne de olsa medeni memleket.

Bisiklet hırsızları bi İtalyan filmiydi ama ahahah...

Ihlamur ağaçlarının yapraklarının gölgesi üzerimize düşüyor, merdivenlerden inerken yüzünden kayışlarını izliyorum.

Batının ahlaksızlığı, gençler kızlı erkekli denize giriyorlar, ay ışığı bedenlerinde parıldıyor.

PARILDAYAN BEDENLER Mİ?

Erotiğe gidebilir.

Biz de girelim mi, çıplak mı giricez?

EROTİK!!!

Hayır, ŞİİRSEL.

Peki... Kendimizi lacivert suya bırakıyoruz,yarım ayın ışığın da kaybolan yıldızlara bakıyoruz .

Ahaha bu anı gerçekten yaşıyorum.

Sen de hissediyor musun? Herşey sakin, deniz sakin, ay ışığı bedenimiz de PARILDIYOR!!

Suya dalıp kıyıdan PARILDAYAN dinozor bedenimle çıkıyorum.

Ben de ıslak parıldayan bir kargayım niyeyse?

Beni yiyecek misin?

Eheheh, Yok ama uyuyacağım artık çok yoruldum.

Hızlasız.com
Bisiklet hırsızları izle

Zzzz

O Gece utanınca dinozora dönüşen kız kadar utanmadı, bisikletlerini çalan hırsızlar.

Cinayet

yaseminolur@yahoo.com
YASEMİN OLUR

“Onu yüreğimde öldüreceğim, artık sevmeyerek…”

Zeze, Şeker Portakalı

Kocası, “Sen muz yiyecek kadın mısın?” dediğinden beri beş gün geçti. Beş gündür adamla konuşmuyor kadın. Sadece çocuklarıyla kelimeler karşılıklı gidip geliyor… Onları çok seviyor. Biri on iki yaşında diğeri sekiz… Büyük olan kız, küçük olan oğlan Allah bağışlarsa… Kahvaltılarını hazırlıyor. Ocağa çayı koyuyor. Kız sütü seviyor, oğlan portakal suyunu… Kadın onlarla kahvaltı etmiyor. Çünkü birazdan kocası uyanacak oluyor seslerine ve kahvaltıda tazecik pişmiş sıcak bir şeyler istiyor… belki menemen ya da gözleme… Artık o sabah gönlü neyi arzu ederse… Sofraya gelen yiyeceğin yanına çay dayanmıyor. Adam çayı çok seviyor. Boğazı demirden sanki… Peş peşe çayları demir borudan aşağı akıtıyor. “Çay koy” demesine gerek bile kalmıyor. Kadın ayakta bekliyor. Eskiden olduğu gibi beş sabahtır evdeki her şey olağan ritminde devam ediyor. Sadece susuyor kadın. Adam farkında bile değil. Sonra aniden sorabiliyor neden ekmek kızartmadı diye. Kadın hemen davranıyorsa da adam anırıyor: *“Ohooo”*, ben dedikten sonra…

Beş gündür konuşmuyor kadın…

Anlatsın kendi…

Evde portakal bitmişti. Hem domates, biber filan da yok. Evde başka da işler… Dedim çıkıp alayım vaktiyle… Portakal bitmiş. Hem domates… Un lazımdı bi de… Çocuklar keki seviyor. Cevizli mi yapsam diye düşündüm…Ceviz alsam portakal, domates, biber, hem…un… Cevizi almadım. Param yetmezdi. Otuz lira vermişti adam. Sebzeleri seçerken gördüm, markette muz nasıl olmuşsa yarı fiyatına. Şöyle biraz domatesi az alırsam dedim, biberi filan, hem canım nasıl bir muz çekti. Hiç yemiyor değilim ama ben hiç almam öyle pahalı şeyleri. Adam isterse alır…Çocuklar da pek sever hani. Olunca ikinciyi isterler… İkinci muz pek olmaz ya, olursa da onlara hep fazla gelir, onlardan kalan da bana yeter. Ama o gün ne olduysa canım bir muz çekti… Param dört taneye yetiyordu. Aldım. Akşama da dolma yapmıştım. Dolmayı hepsi seviyordu. Yediler, sofradan kalkıp koltuklara serildiler. Sonra çocuklar sevinsinler, sürprizli olsun diye sakladığım muzları bir tabağa koyup önlerine çıkardım. Gerçekten de sevindiler. Adam da öyle… Gizli gizli para mı atıyorsun kenara, muzlar filan? dedi. Herkes mutlu görünüyordu. Mutfağa çayı demlemeye geçtim. Akşam çayı… Neyse, çayı demledim. Salona geldim. Boş bulduğum koltuğa oturup meyve tabağına uzanır gibi oldum… Muz kalmamış. Anlamadım bir an. Kocamın önünde boş bir muz kabuğu, elinde bir başka muz…Televizyona bakıyor. Boş bulundum, “ben yiyecektim onu” dedim.

“Sen muz yiyecek kadın mısın?” dedi bana. “Senin neyine lazım, çay içicen ya!”…

Sonra durdum. Yıllar önce öldürmemiş miydim ben bu adamı? “İşine gelmiyorsa babanın evine gidersin” dediği zaman… Karşımdaki bir ölüydü… Dişlerinin arasından kaydıra kaydıra, yalana yalana muz yiyen, gözleri lağım kokan bir ölü… Konuşma çabamı başından okşayıp gülümsedim. İçimde hâlâ karşımdakinden bir insanca kelime bekleyen, baş vermiş umudun üzerine yutkunup onu tükürüğümle mideme gönderdim. Sonra çocuklarıma döndüm yüzümü… Bana bakıyorlardı. Babalarını da hâlâ canlı sanıyor olmalıydılar. Komiğime gitti. Evde ben, iki çocuk ve bir ceset dolma yiyip oturmuştuk. Birazdan da çay içecektik. Ceset de olsa onların toprağını beslemek lazım. Ama ya konuşmaya çalışmak… Aniden bir kahkaha patlattım. Babalarının lafına gülüyorum zannettiler. Mutlu sandılar beni… Öyle sansınlar… Kahkaham durmak bilmeyince hepsi de gülmeye başlayıp bana eşlik ettiler. Kahkahamı durduramıyordum. Bir süre sonra onlar yorulup, susup beni izlediler. Hiç böyle güldüğümü görmemişlerdir. Sonra dedim içimden “ben bir su içeyim”… Kalktım, mutfağa gittim… Çaya baktım. Daha olmamıştı. Bir bardak su aldım. Kahkahalarım durdu, sakinleştim, yavaşladım. Bir muz beni kendime getirdi… İşte böyle oldu, ben ölülerle konuşmayı beş gün önce bıraktım…

Desen: Zeynep Aytaç

KEŞKE…

MELTEM ARIKAN

Şimdi size desem ki, kendisiyle barışık, güzel bir kadın düşünün. Bugüne kadar yaşadığı deneyimleri onurlandıran, hayatındaki 'keşke'leri azaltmaya çalışan, hikayeleri olan, hikayelerini paylaşan bir kadın… Başkalarının sözlerini, başkalarının ona yüklediği günahları taşımayı reddeden, kendi yaşamını kendisi kontrol eden bir kadın…

Şimdi size desem ki, kendine güvenen, kendine saygı duyan bir kadın düşünün. Kendi ihtiyaçlarını önemseyen, kendi isteklerini dinleyen bir kadın, kendi ihtiyaçlarına ve isteklerine hassasiyetle yaklaşan bir kadın…

Şimdi size desem ki, geçmişin olumsuz etkisini bugüne taşımayan, ama geçmiş hatalarını bugün fırsatlara dönüştürebilen bir kadın düşünün. Geçmişini kabul etmiş, bugünde, şimdide, anda yaşayabilen…

Şimdi size desem ki, kendi hayatını yazan bir kadın düşünün. İstediği işi yapmayı seçen, ona dayatılanları kabul etmeyen… Kendi yaşamını kendine rağmen şekillendirmeyi kabul etmeyen bir kadın. Herkesten çok kendi sesini duymaya özen gösteren… Kendini sessizliğe mahkûm etmeyen…

Şimdi size desem ki, bir kadın düşünün. Kendi bedeniyle sorunu olmayan, kendi bedenini onurlandıran, bedeninin isteklerinden utanmayan... Sevişmeyi seven, sevişmeyi talep eden bir kadın… Öyle bir kadın ki, bedeninde yıllar geçtikçe oluşan değişimleri olgunlukla kabul eden… Başkaları için değil, kendisi için bedeninin sağlığına özen gösteren. Yaşlarla gelen kırışıklıkları sevmeyi ve onurlandırmayı bilen… Bedenini ona yol gösteren müthiş bir kaynak olarak algılayabilen. Bedenini duyabilen bir kadın…

Şimdi size desem ki, bir kadın düşünün. Diğer kadınların hayatlarına değer veren, onları kendinden ayrı görmeyen… Kimi zaman kendisi hakkında unuttuğu gerçekleri başka kadınlarla hatırlayan. Kadınlarla hikâyesini paylaşabilen, kadınları dinleyebilen… Kadınları onurlandıran bir kadın…

Şimdi size desem ki, gözlerinizi kapatın ve bu kadının siz olduğunuzu düşünün…

Düşünebildiniz mi? Kendinizi kolayca bu kadın olarak hayal edebildiniz mi? Hayal bile olsa hiç kolay değil mi? Keşke…

Oysa size bunların tam tersini söyleseydim, eminim o kadının siz olduğunuzu düşünmek çok daha kolay olurdu.

Ne acıdır ki özellikle biz kadınlar kendimizin 'eksik', 'yetersiz', 'düzeltilmesi gereken' taraflarıyla o kadar meşgulüz ki, asla ve asla kendimizle ilgili iyimser ve gerçekçi olamıyoruz.

Sanki hep eksik eteğiz… Ya kilomuz, ya boyumuz, ya saç rengimiz, ya zekâmız, ya duyarlılığımız, ya becerilerimiz, bir yanımız hep yetersiz… Ne yaparsak yapalım, ne kadar çabalarsak çabalayalım olmuyor sanki…
Bir mükemmel kadın var; kimsenin görmediği, kimsenin hayatında olmadığı, kimsenin tanışmadığı, ama biz bütün kadınlar o kadın olmak için çırpınıp duruyoruz… Bir gün bile "yeter" diye çığlık atmadan, sürekli kendimizle uğraşıyoruz, sürekli kendimizin yeterli olması için uğraşıyoruz ve bütün uğraşlar içinde günler, haftalar, aylar hızla geçip gidiyor… Ve biz asla yetişemiyoruz…

Çabalar dalga dalga yaşamımızı ele geçirdikten sonra geride bizim için sadece hüzün kalıyor…
Yaşanmamış günlerin hüznü…
Yaşama geçiremediğimiz hayallerimizin hüznü…
Olamadıklarımızın hüznü…
Yapamadıklarımızın hüznü…
En acısı ise,
Kendimizi sevememenin hüznü…

Ece Burgaz

bi şeyler…

Ahkam Kapama

Günay Bazuk

MOIRA OTEL

YAZ-ÇİZ:
MERYEM ÇİMEN KIVILCIM

MAENAD'LAR

*Bachantes'ler (Maenad) Dionisos rahibeleridir.
*Orpehus'un Maenad'lar tarafından öldürüldüğüne inanılır.

DEVAM EDECEK...

SENİ SEVİYORUM YAKIŞIKLIM!

YAZGÜLÜ ALDOĞĞAN

Bayan Yanı'ndaki ikinci yazım Kasım ayına denk geldi. Kasım ayı benim için Atatürk sevgimin tavan yaptığı bir aydır. Kendimi onun eseri olan "laik, demokrat, çağdaş cumhuriyet Türkiyesinin" olanaklarıyla özgür düşünen, çalışan bir kadın olarak yetiştirebildiğim için ona olan minnettarlığım hiç bitmez. Bu kazanımların giderek azalması da ona olan hasretimi arttırmaktan başka bir şeye yaramıyor! Aşağıdaki yazıyı 10 yıl önce yazmıştım. İçinde o güne ilişkin bazı göndermeler olmasına karşın geçerliliğini ve güncelliğini koruyor. Ve ben çok sevdiğim bu yazıyı, çok farklı bir yayın organında yayınlamış olduğum için görmemiş olduğunuzu varsayarak size armağan ediyorum. Çünkü bu yazı Bayan Yanı'na çok yakışacaktır, bir KASIM ayında,10 Kasım'da!

SENİ SEVİYORUM YAKIŞIKLIM!
Yazgülü ALDOĞAN
http://www.yazgulua.com
29.10.2008

Seni her zaman sevdim, ama bir tür doğum günün kabul ettiğim 29 Ekimlerde bir başka sevdim, biliyor musun? Çünkü 29 Ekimler sadece senin değil, benim de bir tür doğum günüm. Bizim. Ülkemizin. Ulusumuzun. Senin deyiminle "muasır medeniyetin" yani çağdaş uygarlığın benimsediği değerlere inananların, onları yaşayabildiği bir düzen demek olan "laik, demokratik cumhuriyet"in doğum günü! Sen eğer savaş meydanlarından muzaffer çıkartarak meclise getirdiğin o "cumhur" a, bir "Cumhuriyet" armağan etmeseydin, bugün ben bir "cumhuriyet ürünü çağdaş kadın" olarak bilgisayarımın başında oturup sana bunları yazamazdım... Zaten bunları yazacak donanıma da sahip olamazdım. Başım açık, fikrim açık, alnım açık da olamazdı! Ayağımın üstünde durabiliyorsam senin sayende, bunu hiç unutmadım.

Seni önce bir komutan olarak tanıyıp çok sevdim. O ne askeri deha! Her ne kadar Çanakkale Savaşı'ndaki başarını göz ardı etmeye çalışan hainler çıkıyorsa da, tarih biliyor ve yazıyor. O savaş da, diğer savaşlar da, senin ve senin yönlendirdiğin komutanlarının aklıyla, askerlerinin canıyla kazanıldı. Ki o savaşlar kazanılmasaydı, üzerinde cumhuriyet ilan edilebilecek bağımsız bir vatanımız da olamayacaktı...

Sonra bir siyaset adamı olarak girdin kalbime. Ulustaki o küçük Meclis'de geceler boyu süren tartışmalarda yürüttüğün taktikler, yaptığın konuşmalar, kavgalar gürültüleri, karşı çıkanları bir meydan savaşı yönetir gibi ustaca yönetmen ve hepimiz için en iyi sonuca erişmen...

Ve sonunda milletle beraber yarattığın cumhuriyeti, çağdaş değerler sistemi içine oturtman! Ki o çağdaş değerleri yıllardır birileri farenin peyniri kemirdiği gibi dişleyip duruyor ve koca gedikler açıyorlar. Açıyorlar ama sistem yine de yürüyor, korkma!

Çalışma masamın arkasında bir fotoğrafın duruyor, üstü açık bir arabada, elinde şapkayla arkanda bir yerlere bakıyorsun. Ne de yakışıklısın! Laf aramızda, bu yakışıklılığın, her giydiğini yakıştırman ve bugün için bile o yerine göre, adabına göre şıklığın, karizman, olağanüstü! Tevekkeli değil, bütün kadınlar hayranmış sana... Yani nereden saldıracaklarını bilemeyenler, askeri dehanı, siyasi zekanı, uzak görüşlülüğünü karalayamayanlar, bu yönlerine saldırır... Şimdi en son, eşini, Latife Hanımı yüceltme çalışmaları da biraz bundan! Onu, bağımsız kadın hareketinin, feminizmin bir numaralı öncüsü yapmalar, senin onu nasıl da ezdiğin ve terkettiğin edebiyatı üzerinden yürütülüyor... Bütün dünyanın kabul ettiği "yirminci yüzyılın en büyük devlet adamı ve lideri" tanımına kara çalmanın tek yöntemi "insan Mustafa Kemal"i kötülemekten geçiyor: çok içerdi, kabaydı, karısına kötü davranmıştı, falan... Sanki o da bakkal Mustafa ile evlenmişti de ancak sıradan bir evlilikte beklenebilecek davranışlar için ısrarcı olmuştu!

Umrumda değil. Umrumda olan bir tek şey var yakışıklım. Sen gittikten sonra beceremediğimiz bir şey: cumhuriyetin kazanımlarını bütün cumhura yayamamak...

Benim bir büyük kent kadını olarak sahip olduğum eğitim, çalışma, özgür yaşama haklarına kırda, kasabada, küçük kentte, Doğu'da kimi kızların, kadınların henüz sahip olamaması. Eşitliği henüz sağlayamadık çakır gözlüm. Senin arzularının aksine kimi güzel kadınlar hala çarşaf altında, kiminin başını 7 yaşında bağlıyorlar, kimi başını açmıyor diye okuluna gidemiyor. Ana, baba, aile, mahalle, töre baskısı, kadınları hala esir alıyor. Yoksulluk ve cahillik, bazı yerlerde hala kırılamadı. Yobazlık bu gübrede hala tohum atıyor, serpilip büyüyor. Memleketimin delikanlıları, hala kimi art niyetlilerin elinde dağlarda ser sefil ediliyor, ellerine silah veriliyor, kan kardeşlerinin katili oluyorlar! Senin zamanında yoktu paşam, Kürt, Türk diye kardeşini vuruyor... İşte bunlar umrumda biliyor musun...

ORTA KARAR YOK Kİ!

Katina Karanikola

Biz adalıların adamızda tatil yapma şansımız sıfır. Yapsak yapsak gelen akrabalara, tatilcilere hizmetçilik yaparız. Sezon can çekişirken otel fiyatları da ucuzlamışken anakarada tatil yapayım dedim kafadar dostum Saime ile birlikte yola çıktık. Çanakkale'den yüz kilometre uzaklıkta, önceden kararlaştırdığımız, şirin bir sahil beldesine vardık. Hemen karşımızda Midilli adası. Her gün karşılıklı seferler yapılıyor. Şu aralar bizim taraftan karşıya geçişler yarı yarıya azalmış ama Cuma günleri bizim tarafta yapılan halk pazarına Yunanlar, pazarcıların tabiriyle "Kalimeralar" akın ediyor. Euro patlamasından sonra Cuma pazarı patlaması yaşanıyor. Midilli adasını hiç görmemiştim de, dünyada tek, yerinde fosilleşmiş ormanını çok duymuştum. Acayip reklamını yapıyorlar. "gel turist geeeeell." Burada yirmi milyon yıl önce var olmuş egzotik ağaç gövdeleri, kökleri, yaprakları taşlaşmış olarak yerinde duruyor. Hala dik duran taşlaşmış ağaç gövdeleri renklerini korumuş günümüze kadar. Hazır bu kadar yakınlaşmışken zıplayıp şu ormanı görelim dedik ve gittik….Adamlar 28.6 hektarlık alanı koruma altına almışlar açık alanda sergilenen fosillere orman parkı bazı parçaları taşıyarak kapalı müze yapmışlar dünyanın her yerinden, mıknatısla çeker gibi, turist çekiyorlar. Aslında, aynısı değilse bile, benzeri bizim adada da var ama biz şımarmıyoruz. Binlerce turist geliyor her yaz adamıza fosillerimizden yararlanarak paralarını almıyoruz, göstermiyoruz…

Kalimeralarla yıllardır birlikte yaşanıyor, dostluklar kuruluyor hatta akraba olunuyor lakin hizmet anlayışında orta karar yok. Tatil yerine geldiğimizde sahildeki lokantalardan birine gittik. Siparişlerimizi verirken tombiş, hazo pedi hara gemato (aptal çocuk daima neşe doludur) edalı garson yemekten sonra tatlı alıp almayacağımızı sordu. "Bakarız" deyip yemeğe başladık. Tombişimiz dakika başı bir isteğiniz var mı? Bir arzunuz var mı diye yanımızdan ayrılmadı. Tabak henüz tam boşalmadan önümüzden aldı gitti. Sigortamı attıran aynı hareketi kahvelerde de yapıyorlar. Bana ilaç gibi gelen kahvenin son, bir sigaralık, yudumunu keyifle içmek için adeta sıkı mücadele ediyorum her yerde. Tepemde, fincanı almak için Azrail gibi beklemeleri sinirimi alt üst ediyor. Neyse otelimize gittiğimizde gece olmuştu. Odamıza çıktık tam yatacakken su almadığımızı fark ettik. Resepsiyondan alırız diyerek indik aşağıya. Allah var otelci bize çok yardımcı oldu. "Karşı kahveden alabilirsiniz" dedi. Öyle de yaptık. Ertesi gün karşı tarafa, iki saatlik yolculuktan sonra, geçtik bir an önce odamıza tuvalete girme ihtiyacı falan derken otel sahibi anahtardan önce odamızda dursun diye bir buçuk litrelik su şişesini elimize tutuşturdu…Biri "kahveden alın" diyor ötekisi ise " oda" diyoruz "anahtar" diyoruz su veriyor. Bunlarda su bedava. Otellerde olsun lokantalarda olsun suya para almıyorlar ekmeğe alıyorlar. Bizimkilerin tam tersi. Araba kiralayıp birkaç köyü turladıktan sonra yemek için otelimizin, deniz kenerındaki, lokantasına oturduk. Masalara kumaş masa örtüleri serili. Biz oturunca kumaş örtünün üzerine birde kağıt örtü serildi. Yine sinirlerim gerildi. Çöp üretmekten başka ne işe yarıyorsa kağıt örtüler. Bizim taraftaki masalar pırıl pırıl ahşaptan hiç o tür zahmetlere girmiyorlar hiçbir şey sermeden servis ediyorlar, yemekten sonra masalar güzelce siliniyor. Neyse kağıt masa örtüsünü serdikten siparişlerimizi vermeye başladık ki garson ,aynı zamanda hem otelin hem lokantanın sahibi, "bunlar size yeter" diyerek çekti gitti. "Yeter" dedi ya! "Size yeter" Birileri bir tabak fazla satayım diye kafa s…..en bu yeter diyor! Sana ne be adam. Yemem tabağımda bırakırım…. Alatav kurutulmuş bir ahtapot bacağı yemeyeceksem niye geldim buralara? Şöyle zenginler gibi masayı donattırmadı herif kahroldum… Söylediklerimizi getirdi masaya koydu bir daha da uğramadı. Ne tatlı sordu ne başka bir arzunuz var mı? Tek sorduğu şarap mı uzo mu alırsınız. Hesabı almaya dahi gelmedi ayağına götürdük. Bizim sahilde ise turistik balık evinde su eşliğinde, çok güzel balık yedik. Zira oralarda balığın yanında ayran veya cola veriliyormuş. Karşı tarafta değil balık lokantalarında normal köy kahvelerinde dahi uzoların biri gidiyor biri geliyor imansızların. Kaz dağlarında yaptığımız uzun yürüyüşler dışında, tuvalet sorunumuz hep oldu. Bizim tarafta sıkışınca öyle pat diye işemeye geldik deyip tuvalete giremiyoruz. İla ki bir şey yenecek veya içilecek. Karşı tarafta "İnsan Haklarına" verdikleri önemden olsa gerek Dingo'nun ahırı gibi her lokantaya kahveye girip işeyebiliyorsun. Ne de olsa işemek her insanın hakkı. Her iki tarafta dağ taş zeytin ağacı, kekik... Ötekiler Horiatiki (köy) salatalarında uzoyu akıttıkları gibi zeytin yağlarını maşrapayla akıtırken bizimkiler, ekonomik kriz gelecek korkusuyla, damlalıkla akıtıyorlar…Ada olsun olmasın deniz varsa deniz kültürü de olmalı. Bizim deniz kültürümüz Çin malı. Karşıda yiyemediğim ahtapotu bizim sahilde yerim diye düşündüm. Ufacık bir tabakta, en lezzetli yeri olan derisi yüzülmüş çiklet çiğner gibi hiçbir tat almadan çiğnedik öğütemeden yuttuk. Karşıda ahtapotlar iplere serilip alatav kurutulduktan sonra ızgaraya atıyorlar adeta denizi yutuyorsun. İç içe yaşayan, mübadeleyle kültürlerin birbirlerine karıştığı coğrafyalarda nasıl olur da ortası bulunamıyor…

"Cuma günleri bizim tarafta yapılan halk pazarına Yunanlar, pazarcıların tabiriyle "Kalimeralar" akın ediyor. Euro patlamasından sonra Cuma pazarı patlaması yaşanıyor"

Ve dostum Saime'nin gözlemi: "Yunan kediler dilenmiyor." Saime karşı tarafın rahatlığını, kazıklamaya çalışmamalarını, verdikleri hizmeti kıskandı. Ben ise Küçük kuyu köpeklerinin mutluluğunu kıskandım. Sahilde, lokantaların bahçesinde, parklarda, yolun ortasında korkusuzca uzanmalarını kıskandım. Hele ki yavru köpeklerin çocuk parkındaki kaydırmaca da kaymaları kıçlarının üstüne güm diye yere düşmelerini her gece özenerek seyrettim. Bizimkiler gibi tekmelenmiyor zehirlenmiyor... Adamızda, maalesef, hayvan zehirlemek gelenek haline geldi. Geçenlerde iki defa, gün aşırı, atılan zehirle onlarca can (kedi, köpek) zehirlenerek öldü.

Kahrolmak, sinirlenmek, üzülmek için ayağımın dibinde ciddi, çözülemeyen nedenler var iken ben oturmuş nelere sinirleniyorum…Varsın alsınlar önümden kahveyi, tabağı sokaktaki canlar mutlu ya…

Saçlı Cevriye

feyhan güver

SİNEMAYA NE İÇİN GİDERSİNİZ?

2014 yılında yaptığımız bir araştırma 15-24 yaş aralığındaki gençlerin sinemaya film izlemek için gitme oranının epey düşük olduğunu ortaya koymuştu. Elbette isimsiz ve suretsiz bir araştırmaydı bu. Aksi takdirde hepimizin belgesel izleyen insanlar olduğumuzu biliyorsunuz. Peki sizce sinemada daha çok ne yapıyorlardı? Kaba tabiriyle "yiyişmek" için gittikleri sinema salonlarından filmin birkaç sahnesini görerek, hiçbir şey anlamayarak ama heyecan içinde ve mutlu ayrılıyorlardı. Sanıyorum hala yüksek bu oran. Doğruluğunu tartışırız. Hepimiz hemfikiriz ki özetle yanlış. Ama bunu doğuran şartları iyileştirmeye çabalamazsak eleştirmekten, kınamaktan, ayıplamaktan öteye gitmezsek varacağımız bir yer yok.

Gençler, hormonlarının doğal bir getirisi olarak karşı cinsi tanımak, dokunmak ve hazzı tatmak istiyorlar. Bunun içinse iki seçenekleri var; bir kadına ücretini ödemek karşılığı cinselliklerini yaşamak ya da bulabildikleri ortamlarda hoşlandıkları karşı cinsle cinselliği deneyimlemek. Bulabildikleri ortamlar, yaşlarının ve hayattaki rollerinin doğal bir sonucu olarak ev dışında bir yer olmak durumunda. Evlerde her şeyi yasaklayan ve "ayıp!"tan başka sözcük bilmeyen ebeveynler. Okullar bunun için düşünülmesi gereken en son mekanlar. Günümüz sosyal yaşamında avmler, kafeler ve sokak araları da tercih edilen seçenekler arasında. Ve geçerliliğini asla yitirmeyen karanlık sinema salonları. Adeta ezelden ebede bir aşna fişne mekanı. Üstelik bizim araştırmada zirveyi 15-24 yaş kaptıysa da bu ülkede hala ailesiyle yaşayan ve ekonomik kısıtlılığı bulunan her yaştan insanın sinema vukuatı vardır, bunu da atlamayalım.

Bir keresinde yine böyle hayatın kaçınılamayan gerçeklerinden söz ettiğimde "yanlış olan bir şeyi sempatikleştirmek"le suçlanmıştım. Çünkü insanların gerçekleri kabullenmek ve onları değiştirmek için kalıcı çözümler bulmak gibi bir arzuları yok. İnsanlar tüü kaka demekten, dışlamaktan, aşağılamaktan hoşlanıyorlar. Çözüm kimsenin umrunda değil. Çocuklarının da maalesef sinemaya benzer amaçlarla gittiğini hesaba katmıyor ve bunun, toplumun kendileri dışındaki kesiminin sorunu olduğunu düşünüyor, üstten bakmakla yetiniyorlar. Filancanın oğlu sinemada filancanın kızının memelerini tutuyor da sizin oğlanın hormonları, öyle uzaktan bakıyor mu sanıyorsunuz? Cinsel eğitim şart!

Çocukların ve gençlerin, kendi bedenlerini ve karşı cinsi tanımasının önemini anlatmak için yapmadığım şey kalmadı. Şener Şen'in Züğürt Ağa filmindeki gibi satmaya çalışıyordum en başta domatesi ama sonra o işin öyle olmayacağını anladım ve yükselttim sesi. Bağıra çağıra söylüyorum ki cinsel eğitim de şart cinsel reform da.Genelde "Herkes istediğiyle istediği yaşta ulu orta sevişsin." olarak algılanan bu düşünce, kız erkek arkadaşlığının karşısında durulmaması, onlara cinselliğin hangi yaşlarda nasıl yaşanması gerektiğinin hem eğitmenler hem de aileleri tarafından analtılması ki bu kızlarda anne, erkeklerde baba figürüne düşer, hayati önem taşıyor. Neden hayati? Çünkü cinselliğiyle ilgili karmaşık ve aldatıcı bilgilere, deneyimlere sahip gençlerin hayatları sönüyor. Sosyal bir var oluş gösteremiyorlar ve sağlıklı ikili ilişki kuramıyorlar.

Öpüşmenin ve dokunmanın önüne geçemezsiniz. Öyleyse doğru zamanda, doğru kişiyle, doğru yerde olması için çocuklarınızla konuşun ve merak duygularının, haz alma isteklerinin onları sinemadan kovdurmasına engel olun. Çünkü bazen ışıklar açılıyor ve gözler, iğrenen gözler o çocuklara, gençlere çevriliyor.

Eski sayıları kaçıranlar için

OKAZYON

3'LÜ SET

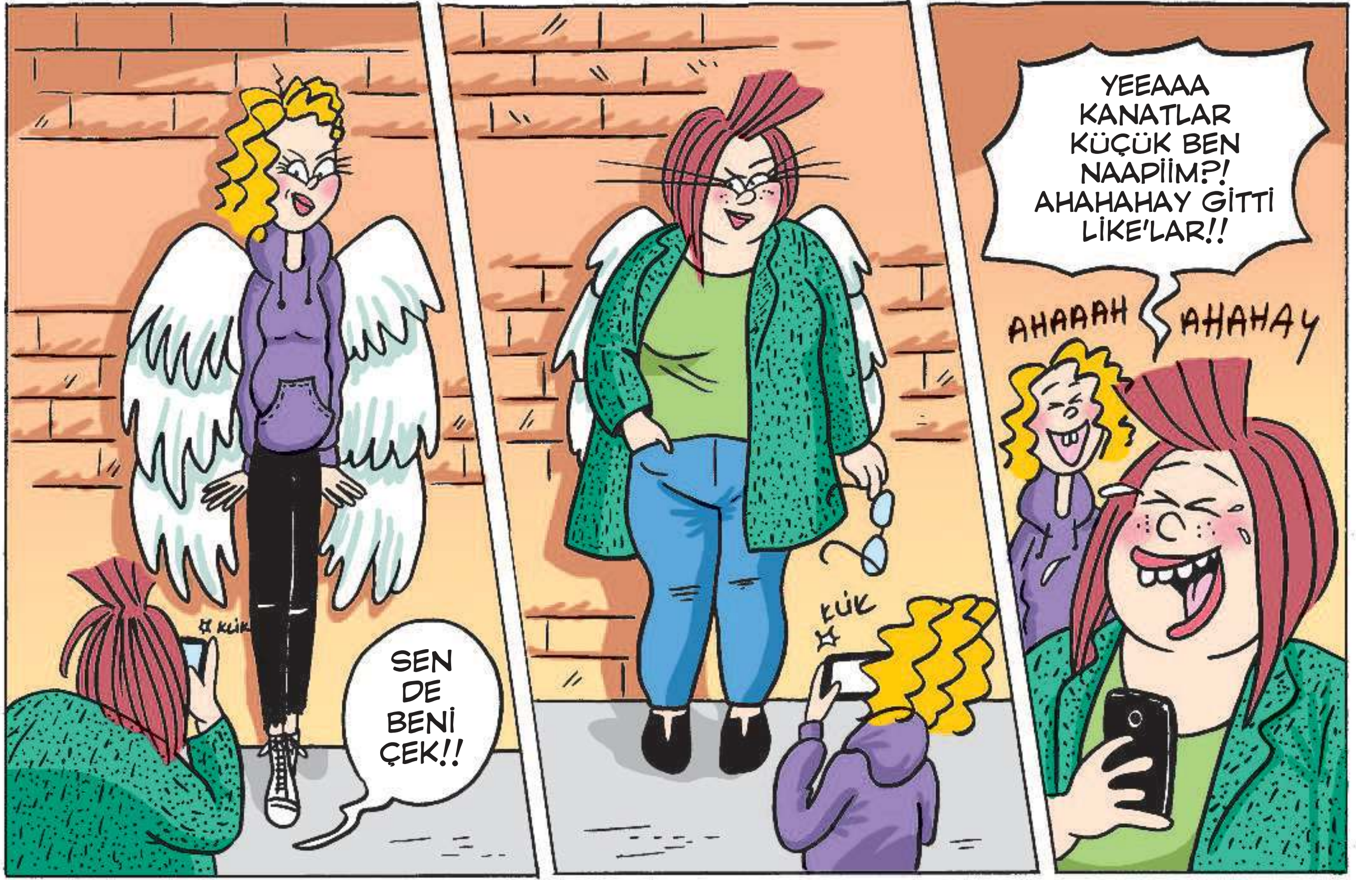
HARAKİRİ BAŞLIĞI ALTINDA BAYİLERDE

BAYAN YANI 2018 Mart, Nisan ve Mayıs sayıları

PELİN "OBUR DÜNYALI"

İPEK ÖZSÜSLÜ

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

PAPARAZZİYE LİNK TEPİK

Zam Tepik…

• Artık konuşulacak şeyler bir dakikaya sığmıyor, **"iki dakikan var mı? İki dakika konuşabilir miyiz?"** diye çene de zamma uğramış …

• Zam demek zaman kaybı demek. Ne çare ki, kâğıtları ekleyip, bükleyip kullanarak biçki - dikiş kalıpları çıkartırken çok büyük zaman kaybı yaşıyorum...

• Patates zammı yüzünden çok fazla deneme yanılmalı ve baskı bittikten sonra da zararlı boyalılığından yenemeyen patates baskısı sanatı, kâğıt zammı yüzünden origami, bir sürü kâğıt katlamamız gereken sanatı yapamaz olduk… Maalesef ki, gizli kumaş zammı yüzünden mini etek, şort biçer, diker, giyer ve tesettüre bürünemez olduk...

• Gramajı küçültülerek zam gelmedi diye aynı fiyata satılınca bir dilim ekmek yediğimi sanarak aslında yarım dilim yemişim. Gizli zamlar neticesinde gizliden diyetle aynen ekmek gibi dıştan görünmeyen, tartıda ortaya çıkan altı kilo kayıp ile hususi perhiz yapmış olmuşum. Küçük ekmekten öncesi tartıldığım, aynı eczanede gizlice tartılınca yine bize küçük şeylerden mutluluklar farkı ortaya çıktı...

• **Sanal Tepik…** İyi ki icat oldu da, akrabalarımızın isminin doğrusunu feyzbuuk sayesinde **"fesbukta kim oluyormuş canım?"** diyen istisnai akrabalar haricinde, hepcek öğrendik… 40 yıllık yengemin adını yanlış söylüyormuşuz meğer.

• **Ekran Tepik…** İzlediğim bir yabancı filmde, yangından çocukları kurtardıkdan sonra **"çocuk istiyorum"** dedi itfaiyeci kadın. Yani "çocuklarım olsun, yangında kalsın kurtarayım?" dercesine… Artık nasıl bir mesleki deformasyon ile **yangında ilk kurtarılacaklar** tetikleme isteği ise...

BAYAN YANI
2018-11
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

